Samorządowe Pismo Społeczno-Kulturalne Gminy Oleśnica

OLEŚNICKIE ECHA

Nr 40 / grudzień 2023 ISSN 2080-8860

Szanowni Państwo!
Drodzy Czytelnicy i Mieszkańcy
Miasta i Gminy Oleśnica
oraz Świąteczni Goście!

Święta Bożego Narodzenia,
to czas pełen wiary i nadziei.
Ta także czas, kiedy bliskość i ciepło
innych osób dają się odczuć z większą mocą.
Życzymy Wam, aby w te dni
nie zabrakło uśmiechu i serdeczności.
By słowa śpiewanych kolęd napełniały
Wasze domy dobrocią i miłością.
Niech w ten piękny grudniowy czas
wszystkie troski i zmartwienia ustąpią
miejsca radości Bożego Narodzenia,
a nadchodzący Nowy Rok 2024,
będzie czasem pełnym szczęścia i optymizmu.

Przewodnicząca Rady Miejskiej
Krystyna Bator

Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica
mgr Leszek Juda
z pracownikami UMiG Oleśnica

W skrócie ...

Naród i państwo str. 3

Człowiek wobec ... str. 4

Parafia Oleśnica str. 7

Wybory str. 10

Pytasz Synu,
jak było w Wigilię u Dziadka? str. 11

Strażacki Orszak
Świętego Mikołaja str. 12

Święto Niepodległości 2023 str. 13

Dożynki str. 16

Dzień Oleśnicy 2023 str. 17

Stowarzyszenie
„Wspólnota Oleśnicy” str. 18

Miejsko-Gminne Centrum Kultury str. 20

Biblioteka str. 23

Z życia szkoły str. 26

Z życia przedszkola str. 33

Sport str. 37

Naród i państwo

Naród, który nie wierzy
w swoją wielkość, karleje.

W ostatnich tygodniach dużo było mowy (na wszelkich publikatorach) o narodzie i państwie: rządzący, posłowie, dziennikarze, publicyści, celebryci, uczeni – dorzucali swoje. Pomyślałem, że dobrze by było te dwa pojęcia przybliżyć w prostych słowach Czytelnikom/czkom *Oleśnickich Ech*.

Zacznę od początku: od stworzenia człowieka na obraz i podobieństwo Boga, który przecież jest Jeden w trzech Osobach, a więc tworzy wspólnotę, jest Trójcą Świętą. Ten tak stworzony człowiek potrzebuje więc drugiego człowieka, buduje relacje, chce żyć we **wspólnocie**, bo wtedy czuje się bezpieczniej i szczęśliwiej. I to już prosta droga do jednoczenia się ludzi w grupy społeczne, które mają poczucie jedności, posiadają wiele wyróżników wspólnych: język, pochodzenie, kulturę, historię, tradycję i obyczaje (w większości również religię), oraz zamieszkują określone terytorium. Tak właśnie rodzi się **naród**! W kształtowaniu świadomości i tożsamości narodowej ważną rolę spełniają symbole narodowe: flaga, godło, hymn.

Św. Jan Paweł II podkreślał często rolę **kultury** jako zasadniczego czynnika narodowotwórczego. Na forum UNESCO 2 czerwca 1980 r. mówił: „Naród jest wspólnotą ludzi, których łączą różne spoiwa, ale nade wszystko właśnie kultura. Naród istnieje «z kultury» i «dla kultury», i dlatego właśnie jest ona wielkim wychowawcą ludzi do tego, aby «bardziej być» we wspólnocie, która ma dłuższą historię niż każdy człowiek i własna rodzina".

Państwo to zorganizowana administracyjnie społeczność, będąca naturalną grupą ludzi stale zamieszkujących określone terytorium, mającą aparat władzy, ustrój i prawa. Były czasy (123 lata), gdy naród polski nie miał swojego państwa. Dziś – Bogu dzięki – ma, jest nim Najjaśniejsza Rzeczypospolita Polska, stanowiąca dobro wspólne wszystkich obywateli. Jej symbolami są: flaga biało-czerwona, orzeł biały i Mazurek Dąbrowskiego.

Głównymi **atrybutami** państwa są: terytorialność, suwerenność (zewnętrzna i wewnętrzna) przymusowość, stolica, władza państwowa, która ukształtowana jest „trójwymiarowo", jako: ustawodawcza (sejm i senat); wykonawcza (prezydent i rząd); sądownicza (niezawisłe sądy różnych kategorii). Podstawową cechą władzy jest możliwość rządzenia, czyli skutecznego narzucania swojej woli obywatelom i zabezpieczać ją środkami przymusu, w ramach obowiązującego prawa.

Mówiąc najkrócej, dobre i sprawne państwo chroni nas przed zagrożeniami zewnętrznymi i wewnętrznymi (ma do tego narzędzia!) oraz zapewnia nam dogodne warunki egzystencji i integralnego rozwoju. I takie są właśnie moje **życzenia świąteczne** pod choinkę; polecam je Nowonarodzonemu, który *w żłobie leży…* i który z miłości do nas stał się Człowiekiem!

Kazimierz Wójtowicz CR

CZŁOWIEK WOBEC RELIGI, RODZINY, NARODU I PAŃSTWA

Człowiek, jako osoba, już z racji, że jest bytem przygodnym, skazany jest na wielostronne relacje, by osiągnąć pełnię człowieczeństwa. Owe relacje to: religia, rodzina, naród, państwo. Są one jakby logicznie przemyślanym porządkiem i ładem sprzyjającym człowiekowi. Czynią człowieka rozumnym, wolnym i niepowtarzalnym.

Źródło istnienia-Bóg, daje nam cel istnienia, wzór rozumności i bytową pochodność. Drugi, ważny system w życiu człowieka to relacje rodzicielsko-rodzinne. Są one niezwykle ważnymi relacjami. Dziedziczymy kod genetyczny, rodzice pozwalają zaistnieć i rozwijać się. Te ścisłe relacje rodzinne wdrukowują i ubogacają bogate i różnorodne strony osobowe powierzonego im małego człowieka. W miarę upływu lat te związki poszerzają się o relacje dalsze: rodzinne, rodowe, kiedyś plemienne, przyjacielskie. Dochodzimy wreszcie do wspólnoty narodowej i państwowej. I tu należy zatrzymać się i zdefiniować pojęcia narodu i państwa. Wydawałoby się, że są one synonimiczne. Otóż nie. Znamy z historii różne kształtowanie się narodu i państwa. Generalnie, łatwiej stworzyć państwo niż wspólnotę narodową. Najogólniej. Państwo to wspólnota systemu administracyjnego, gospodarczego i obronnego. Naród to wspólnota długofalowa w czasie, u podstaw, której leży własny, kulturowy dorobek pokoleń, własna historia i pamięć. Naród jest to, więc relacja między-osobowa ludzi uznających za własny ten właśnie kulturowo-historyczny dorobek wielu pokoleń, wspólne pochodzenie. Jest jeszcze, w przypadku narodu, ojczyźniane terytorium i język. To czynniki niezwykle ważne, bo identyfikujące się z kodem kulturowym i historycznym. Znamy jednak przypadki, że nie zawsze potrzebny jest ten sam język (naród szwajcarski czy irlandzki) lub terytorium (emigracja, nasze Kresy). Bodaj najistotniejszą jednak więzią jest wspólnota religijna. Wspomnę Żydów, których trwanie przy religii, bez własnego państwa, pozwoliło im przetrwać ponad dwa tysiące lat. Znamienna w tym względzie jest dzisiejsza opieka władz Izraela nad Żydami ortodoksyjnymi. Istotną rzeczą w pojęciu narodu jest wspólnota kulturowa. Rozumieć przez to należy całość kultury przeżywanej w analogicznych wymiarach moralnych, obyczajowych, religijnych, wymiarach sztuki. Osobną kategorię stanowi pamięć i historia. Utożsamianie się z tym, co piękne, wielkie i szlachetne. Odrzucanie tego, co złe. Postawa, która zapewnia rozwój kultury i rozwijanie własnej osobowości, własnej państwowości, religii.

Reasumując. Naturalny rozwój człowieka, jako bytu osobowego jest jedyny i najdoskonalszy w relacjach międzyosobowych związanych z urodzeniem (rodzina) i rozwojem w społecznościach naturalnych, wśród których wzrósł. Wyrugowanie tych relacji bądź eliminacja którejś z nich: rodziny, narodu, państwa czy religii, grozi powstaniem ponadnarodowego organizmu obalającego dotychczasowe relacje, niszczącego suwerenność państwa. Człowiek zostanie w nim zinstrumentalizowany i uprzedmiotowiony. To nowy człowiek; nie tak dawno w wydaniu totalitarnym: homo sovieticus, dziś w wydaniu globalnym. Powstaje pytanie: Czy konfliktu jednostki z państwem, czy dziś szerzej rozumianą zbiorowością, do jakiej się dąży, da się uniknąć? Czy człowiek, jako byt ma szansę istnieć? Próbują na to pytanie towarzyszące człowiekowi od zawsze odpowiedzieć i intelektualiści współcześni. Odpowiedzi są różne. W *Dzienniku pisanym nocą* Gustawa Herlinga-Grudzińskiego znalazłam takie podsumowanie doświadczeń i przemyśleń Silonego zawarte w jednym zdaniu, które może być odpowiedzią na to pytanie: „Nie ma reform zdolnych usunąć konflikt jednostki ze zbiorowością, społeczeństwa z państwem, zagłuszyć rozdźwięk między dążeniem do szczęścia i bólem, jeśli usuwa się religię, pamięć i kulturę".

Kim był Ignazio Silone i dlaczego właśnie o nim pisze Gustaw Herling-Grudziński, autor *Innego świata*? Z prostego powodu. Byli ze sobą zaprzyjaźnieni. Ich znajomość osadzała się jednak nie tyle na wspólnocie pisarskiego dorobku, co na wspólnocie losów. Gustaw Herling-Grudziński-Sybirak, a więc automatycznie skazany na konflikt jednostki z totalitaryzmem rosyjskim, żołnierz Andersa spod Monte Cassino, Kawaler Orderu Virtuti Militari, emigrant polityczny, któremu PRL-owskie władze odebrały polskie obywatelstwo, emigrant we Włoszech, gdzie skomunizowane włoskie władze chciały

wydalić go ze swojego państwa, pisarz, prawie całe życie na indeksie nie tylko polskim, ale na przykład francuskim. Jego *Dziennik pisany nocą* wstrząsa samotnością intelektualisty wyalienowanego z narodu, państwa i otaczającej go społeczności. Ignazio Silone. Jeden z najwybitniejszych *włoskich* pisarzy i jeden z nielicznych prawdziwych socjalistów a zarazem autentycznych chrześcijan. Człowiek, który przeszedł długą drogę od wiary w socjalizm idealny do definitywnego pogrzebania socjalizmu realnego. Emigrant w Szwajcarii. Nazywał siebie po powrocie do kraju „emigrantem we Włoszech". Autor m.in. *Przygód biednego chrześcijanina.* Warto w tym kontekście życiowym Silonego przytoczyć i inne, z życia wzięte wspomnienia o nim Gustawa Herlinga-Grudzińskiego w cytowanym już *Dzienniku pisanym nocą.* Oto po wizycie w Polsce Giuseppe Saragata, prezydenta Włoch, z rewizytą państwową do Rzymu przyjechał Edward Ochab, Przewodniczący Rady Państwa. Ambasada PRL-u we Włoszech urządziła wspaniałe przyjęcie dla „świata kultury" w wielkim hotelu rzymskim. Silone z oporami, jak opisuje Grudziński, poszedł na to przyjęcie. Twarz Ochaba rozjaśniła się przy powitaniu. Wyrzekł też zgodną z duchem ówczesnych czasów formułę: „Silone? Ach jak się cieszę! Jaki jestem szczęśliwy, że mogę pana poznać osobiście! Pożerałem pana książki w więzieniach przedwojennej reakcyjnej Polski!". Silone na to: „ Czuję się pochlebiony panie prezydencie. Ale skoro tak stoją sprawy, czy nie można by wznowić moich książek w tak postępowym państwie, którego pan jest głową, jeżeli nie dla czytelników w więzieniach to przynajmniej dla czytelników na wolności? Ochab zbladł i nie odpowiedział. Uciekł. Był w tym cały Silone: obojętny na „reguły gry", gdy stawką była prawda, cięty w ripostach i wspaniale ludzki, nonkonformista, stanowczy i spokojny. To ten sam Silone, który w 1927 roku w Moskwie oparł się, jako jedyny Stalinowi na posiedzeniu Kominternu, odmawiając potępienia w ciemno dokumentu „kontrrewolucyjnego" Trockiego. Gustaw Herling-Grudziński poznał Silonego pod koniec 1955 roku. Silone razem z Nicolą Chiaromonte zaproponowali naszemu pisarzowi pisanie artykułów do nowo założonego miesięcznika *Tempo Presente*-najbardziej żywego i niezależnego czasopisma włoskiego, odbieranego jednak w atmosferze konformizmu intelektualnego, złej wiary, dezinformacji i otępienia moralnego, przyjmowanego źle, z niechęcią i wstrętem. Silone i Chiromante szybko stali się przyjaciółmi „Kultury" paryskiej. Wyszły tam wszystkie tomy *Archiwum rewolucji.*

CZŁOWIEK WOBEC NARODU, PAŃSTWA, RELIGII I RODZINY W LITERATURZE

Jak istotne w naszej cywilizacji są to zagadnienia świadczy ich odwieczna żywotność w literaturze. Tej rodzimej i tej z uniwersalnego kręgu światowej kultury. Wypada zacząć od dzieła Sofoklesa. Sztandarowym dziełem z poruszanego kręgu tematycznego jest jego *Antygona.* Napisany w V wieku przed narodzeniem Chrystusa dramat przenosi nas w świat jeszcze wcześniejszy, bo do wieku XIII p.n.e. Poeta kreuje dwie różne postawy wobec fundamentalnych wartości. Król Kreon, władca absolutny, ustanawiający prawa, jest reprezentantem państwa. Kieruje się rozumem. Dba o państwo, karząc srogo jego zdrajców. Oto wydaje zakaz grzebania zwłok Polinejkesa, który zbrojnie, wobec brata Eteoklesa i kraju, słusznie upominał się o swe prawa i poległ. W bratobójczej walce zginęli obydwaj. Kreon przekracza jednak w swoim absolutyzmie granice wkraczając w boskie kompetencje i naturalne prawa do życia człowieka. Ustanawia prawa *ziemskie łamiąc prawa boskie. W świecie Mitologii wierzono, bowiem, że dusza z* ciała niepogrzebanego nie może dostać się do świata zmarłych i skazana jest na wieczne męki. W opozycji do rozkazów króla stoi ze swoimi siostrzanymi uczuciami, wierna boskim przykazaniom grzebania zmarłych – Antygona Świadomie łamie zakaz Kreona wiedząc, że czeka ją za to niechybna śmierć. Ustawa Kreona pociąga jednak za sobą śmierć nie tylko Antygony. Dobrowolnie towarzyszy jej narzeczony, sprzeciwiający się woli ojca Hajmon. Samobójczą śmierć wybiera też zrozpaczona matka, Eurydyka. Kreon traci rodzinę i królestwo. Przegrał, jako despota i tyran. Jego niewłaściwy stosunek do poddanych, pogarda dla człowieka, nie liczenie się z jego głosem, chęć oparcia rządów na zniewoleniu obywateli, ustalanie praw ziemskich przez łamanie praw boskich zaowocowały klęską. Momentem *katharsis* w tym dramacie jest zwycięska postawa Antygony, jako jednostki kierującej się odwagą w zachowaniu uczuć rodzinnych i praw boskich nawet za cenę własnego życia. Transpozytą tych zagadnień na grunt polski stał się po wiekach, bo dopiero w wieku XVI Jan Kochanowski. Jako autor pierwszego dramatu w naszej literaturze wydaje się być najbardziej zagadkowy i najbardziej dojrzały w swojej wizji humanisty-obywatela wobec współczesnych sobie niepokojów. W *Odprawie posłów greckich*, sięgając do wątków i postaci starożytnych, zajął się problemem postaw moralnych obywateli wobec państwa i jego interesów. Treść utworu zaczerpnął z mitu o Parysie

i Helenie. W utworze stworzył obraz przybywających do Troi po Helenę posłów greckich. Na naradzie trojańskiej będącej fotografią polskiego sejmu dwa obozy toczą spór na temat oddania Heleny. Jednemu przewodniczy Parys (Aleksander). Jest wyrachowany, manipuluje ludźmi. Cechuje go przekupstwo, prywata. Usiłuje nawet pozyskać Antenora, swego przeciwnika politycznego, najpierw pochlebstwami, później złotem, a na końcu groźbą. Tak naprawdę ma swój prywatny tylko cel. Otaczają go prymitywni dworacy typu Ikateona, przekupni i stronniczy, krzykliwi i porywczy, egoiści. Biegunowo różna jest postawa Antenora i jego patriotycznego obozu. Oddani sprawom państwa i kierujący się jego dobrem, nieprzekupni i rozsądni, dysponujący mądrymi argumentami, wierni nawet sprawie przegranej. Sam Antenor apeluje do sumień obywateli, zabiega o utrzymanie pokoju. Gdy okazuje się, że musi ulec większości, wzywa króla, aby czynił przygotowania do wojny z wrogiem. Radzi: „(…) by go bić, aniżeli czekać". Pozostaje do końca obywatelem, który mimo przegranej nie odłącza własnego losu od losów kraju.

Jaka jest aktualność i jakich zagadnień ukazanych w dramacie, zarówno w czasach starożytnych, jak w czasach renesansowej czy obecnej Polski? Czy są one uniwersalne bez względu na narodowość i epokę?

Z pewnością tak. W dowolnym porządku można je wypunktować i…cytować:

- Problem jednostki i państwa; obowiązek jednostki wobec państwa, ale i państwa wobec jednostki.
- „Przełożonych występy miasta zgubiły/
  I szerokie do gruntu cesarstwa zniszczyły/
  […] …ci domy niszczą, ci państwa ubożą/
  A rzekę, że i gubią…/
- Pochwała patriotyzmu, dalekowzroczności i rozsądku, potępienie prywaty, egoizmu i przekupstwa.
- „O nierządne królestwo i zginienia bliskie/
  Gdzie ani prawa ważą, ani sprawiedliwość
  /Ma miejsce, ale wszystko złotem kupić
  trzeba!/
- Ostrzeżenie, że nie przetrwa żadne państwo, jeśli jego obywatele będą stawiali prywatę ponad dobro ogółu.
- Zależność losów państwa od postawy i poziomu moralnego jego obywateli.

Takie wzajemne relacje i zależności jednostki między państwem, narodem, rodziną i religią trwały wieki. Wypunktowana została w omawianej choćby literaturze koncepcja bytu osobowego człowieka. Tak było do wieku XVII. Wtedy to pojawiła się propozycja człowieka, jako doskonałej „monady". To człowiek wg racjonalistów tworzy społeczeństwo, może więc nim manipulować. Współczesny globalizm, więc z dotychczasowych, istotnych relacji ruguje, i to z powodzeniem nie tylko religię, ale również rodzinę i naród. Tworzy się ponadnarodowy organizm nie tylko gospodarczy, ale i polityczny, Kształtuje się nowe życie kulturowe, naukowe, moralne, obyczajowe a nawet religijne. Dotychczasowe, naturalne relacje w rozwoju człowieka (religia, rodzina, naród, państwo) zostają podporządkowane organizacjom ponadnarodowym. To one wyznaczają struktury, w jakich ma żyć, finansują w kulturze to, co uważają za stosowne. Globalizm decyduje, co moralne i etyczne. Wyklucza pamięć narodu i państwa. Kształtuje nawet nową religię (New Age). Wspomaga go nowa semantyka języka. Słowa tracą dotychczasowe znaczenie. Człowiek staje się obiektem naukowych zabiegów. Staje się uprzedmiotowiony i zinstrumentalizowany. Sztandarowe hasła takich działań są znane: pluralizm, tolerancja, wolność. Pojęcia te nie mieszczą jednak treści pierwotnych. Dziś, być tolerancyjnym to nie rozróżniać dobra od zła. Wolność to absolutna niezależność połączona z brakiem odpowiedzialności. Celem stała się sterowalna „nomada", a ta wolną już, z natury rzeczy, nie jest. W czym więc upatrywać obrony przed taką kwalifikacją „nomady", kształtem „nowego człowieka"? Cywilizacja antyczno- łacińska lansowała, jak to pokazała przykładowa w tym tekście literatura, dojrzałe osobowości pozyskane dzięki relacjom fundamentalnym: Bóg, rodzina, naród, państwo. Tak osiągnięta dojrzałość była i jest gwarancją przetrwania jednostki, narodu, rodziny i religii. Tych wartości należy bronić, bo są to normy moralne, które różnią się od wszystkich innych tym, że są kategoryczne, a kiedy w grze jest imperatyw kategoryczny, to musi być spełniony, bez względu na skutki. Tak to kiedyś głosił jeden z popularniejszych filozofów, Emanuel Kant.

Teresa Romańska-Fąściszewska

Parafia Oleśnica
– w pierwszej połowie XIX wieku (1805- 1864) cz. III

3. Struktura administracyjna parafii - obsada probostwa (beneficjum)

W pierwszej połowie XIX wieku istniały przepisy państwowe regulujące obsadę stanowisk kościelnych w Królestwie Polskim. Obsada wakującego beneficjum parafialnego dokonywana była w trzech etapach. Pierwszy polegał na uzyskaniu prezenty od kolatora kościoła. Etap drugi wiązał się z nadaniem tytułu (instytucja), i był powiązany z udzieleniem duchownemu nominacji na beneficjum. Ostatni etap polegał na wprowadzeniu mianowanej osoby na probostwo (instalacja).

Najważniejszym etapem w uzyskaniu beneficjum była instytucja, której dokonywała wyłącznie władza kościelna w osobie biskupa. Przez instytucję przyszły proboszcz otrzymywał wszystkie prawa i obowiązki związane z beneficjum kościelnym. Było to jednak możliwe po wcześniejszej zgodzie władz cywilnych Królestwa Polskiego. Dekret królewski o dozorze nad duchowieństwem rzymskokatolickim zatwierdzony przez cara Aleksandra I 18 marca 1817 roku przyznawał władzy rządowej obowiązek zatwierdzania kandydata na beneficjum zanim nastąpiła jego instytucja.

Od 1834 roku kandydat na beneficjum musiał również legitymować się pozytywną opinią wystawioną przez naczelnika wojennego. Zastrzeżenia zgłoszone przez władze administracyjno-wojskowe wykluczały kandydata do otrzymania beneficjum.

Zgodnie z dekretem z 18 marca 1817 roku przy instalacji beneficjenta spisywany był inwentarz „stan kościoła i jego uposażenia" w obecności przedstawiciela władzy cywilnej – wójta lub burmistrza, a także delegata władzy kościelnej, którym był miejscowy dziekan. Sporządzenie inwentarza fundii instructi było ostatnim aktem prawnym związanym z objęciem beneficjum. Podstawowym obowiązkiem beneficjenta była troska o rozwój materialny parafii oraz troska o życie religijne parafian. Beneficjent miał prawo do dochodów z uposażenia beneficjum parafialnego[1].

Kościół w Oleśnicy był kolacji prywatnej. Oznaczało to, że prawo prezenty, czyli przedstawienia biskupowi kandydatów na proboszcza przysługiwało właścicielowi dóbr Oleśnica. Do 1838 roku kolatorem kościoła był hrabia Ludwik Kalinowski[2]. W 1825 roku hrabia L. Kalinowski skierował prośbę do konsystorza w Kielcach o udzielenie ks. Jakubowi Matulskiemu, pełniącemu obowiązki wikariusza przy tutejszym kościele, nominacji na stanowisko administratora kościoła. *„Ks. J. Matulski – pisał hrabia – posiada bardzo dobre do tego usposobienie"* [3]. W 1838 roku hrabia L. Kalinowski zmarł, a jego dobra zostały wystawione na sprzedaż[4]. W tym samym roku zmarł dotychczasowy proboszcz w Oleśnicy ks. Mikołaj Czapieżyński. Wówczas w imieniu kolatora oleśnickiego i jego sukcesorów, prezentę przyszłemu proboszczowi, ks. Wawrzyńcowi Goniewiczowi, podpisał Karol Walewski, na co wyraził zgodę pełnomocnik hrabiego L. Kalinowskiego, Wojciech Kowalski[5]. Ponieważ K. Walewski nie przedstawił dowodu prawnego, że jest dziedzicem dóbr Oleśnica, biskup prezentę ks. W. Goniewicza na beneficjum w Oleśnicy zwrócił celem uzupełnienia brakujących formalności[6].

Jak się okazało K. Walewski był przez krótki czas kolatorem kościoła. Od 1839 roku dziedzicem miasta Oleśnica został Karol Zaborowski, który zakupił wystawione na sprzedaż dobra po zmarłym L. Kalinowskim[7]. W pierwszej połowie XIX wieku parafią Oleśnica

1. E. Kipa, *Materiały do dziejów organizacji kościoła katolickiego w Królestwie Polskim*, 1815-1820, w: Teki archiwalne 3, Warszawa 1954, s. 165-275.
2. ADK, syg. PO -7/1, Akta parafii Oleśnica 1803-1937, k. 67.
3. Tamże, k.42.
4. ADK, syg. OD - 5/8 Wiz. dziek. 1838 – 1839, k. 545.
5. ADK, syg. PO - 7/1 Akta parafii Oleśnica 1803 – 1937, k.47.
6. Tamże, k.59.
7. Zob.Tamże, k.125

zarządzało trzech plebanów. Do lat trzydziestych XIX wieku przysługiwał im tytuł prepozyta związany z istnieniem przy kościele kolegium mansjonarzy.[8]

Według przedstawionych powyżej norm prawnych zostało obsadzone beneficjum w Oleśnicy. Po śmierci proboszcza ks. Mikołaja Czapieżyńskiego w 1838 roku, zamieszczona została informacja w „Dzienniku Guberialnym Krakowskim" pod datą 27 stycznia 1838 roku następującej treści: *„Rząd Guberialny Krakowski zawiadomiony odezwą Konsystorza Jeneralnego Dyecezyi Krakowskiej, że po śmierci księdza Mikołaja Czapieżyńskiego, plebana w Oleśnicy beneficjum zawakowało wzywa chęci otrzymania takowego beneficjum mających, aby się o to drogą właściwą starali."*[9]

Po śmierci proboszcza Czapieżyńskiego Rząd Gubernialny Krakowski pisał do Konsystorza w Kielcach: *„powiadomiony raportem komisarza obwodu stopnickiego z 18 marca 1838 roku w którym donosi o nieznajdowaniu się przy kościele w mieście Oleśnicy księdza, z czego wynika że parafianie tamtejsi wystawieni są na niedogodności, a Akta Stanu Cywilnego odpowiednim przeznaczeniu utrzymane nie są, Rząd Gubernialny w dążeniu do zaradzenia złemu ma honor wezwać uprzejmie konsystorza iżby administrację tej plebani urządził, a to w osobie jednego z księży którenby ciągle przy kościele w mieście Oleśnicy zostawił aż do obsadzenia wakującego tamże beneficjum stałym plebanem."*[10]

Jedynym kandydatem okazał się ks. Wawrzyniec Goniewicz, pełniący od 1832 roku obowiązki wikariusza przy kolegiacie w Kielcach. Ks. W. Goniewicz zwrócił się z prośbą do kolatora o udzielenie prezenty na wakujące beneficjum parafialne w Oleśnicy. Karol Walewski udzielił jej przyszłemu beneficjentowi pismem z 2 maja 1838 roku. Czytamy w tym dokumencie: *„Gdy po zejściu ś.p. ks. Mikołaja Czapieżyńskiego beneficjum w Oleśnicy zawakowało umyślałem przeto na takowe udzielić prezenty, jakoż niniejszym pismem udzielam, ks. Wawrzyńcowi Goniewiczowi jako dobrze mi z moralności i odpowiednim stanowi nauk zaleconemu. Upraszam więc Jaśnie Wielmożnego Biskupa Administratora abyś tegoż ode mnie prezentowanego, a nie kogo innego przyjąć i przez instytucję kanoniczną tak temporalia jak i spirytualia oddać polecił raczył (…)."*[11]

Również ks. W. Goniewicz skierował pismo do konsystorza Diecezji Krakowskiej następującej treści: *„Uzyskawszy prezentę od właściwego kolatora na wakujące beneficjum w Oleśnicy składam Konsystorzowi*

Generalnemu pokorną prośbę, aby takową łaskawie przyjął i do akceptacji Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych Duchownych i Oświecenia Publicznego przedstawić raczył (…)."[12]

Ponadto przyszły proboszcz załączył: własny życiorys, pozytywną ocenę egzaminu obtinendia beneficius, świadectwo z wykładanej nauki religii, świadectwo moralności wystawione przez dziekana Kapituły Kieleckiej i dziekana olkuskiego.[13] W odpowiedzi na powyższe pisma biskup mianował 13 maja 1838 roku na wakujące beneficjum ks. W. Goniewicza, spodziewając się *„iż przyjęte na siebie obowiązki dopełni jak przystoi."*[14]

Po spełnieniu przedstawionych powyżej formalności pozostawał ostatni etap – instalacja beneficjenta związana ze sporządzeniem protokołu o stanie kościoła i jego uposażenia. Przy tym ostatnim akcie prawnym władzę kościelną reprezentował ks. Paweł Zygadlewicz, dziekan stopnicki, natomiast władzę rządową – delegowany przez komisarza obwodu stopnickiego Ignacy Mrozowski. Przy sporządzeniu inwentarza kościoła obecny był również dozór kościelny, w jego skład wchodziły następujące osoby: Andrzej Lalewicz, Szymon Ambroży, Jan Szczepański i Jan Strzelecki.[15] Sporządzony przez nich

8. W elenchusach diecezjalnych z pierwszej połowy XIX wieku proboszczowie oleśniccy otrzymują zamiennie tytuły: „praepositus", „curatus". Zob. *Elenchus cleri secularis et regularis dioecesis cielcenso-cracoviensis quae in Requo Poloniae sita et pro anno 1853*, Varsoviae 1853.
9. „Dziennik Guberialny Krakowski", 1838, nr 5.
10. ADK, syg. PO - 7/1 Akta parafii Oleśnica 1803 – 1937, k.52.
11. Tamże, k. 94.
12. Tamże, k. 49.
13. Tamże, k. 100, 101, 103.
14. Tamże, k. 51.
15. Tamże, k. 81.

w dniu 14 maja 1838 roku inwentarz kościoła i jego uposażenia zawierał: opis kościoła, dokładne opisanie ruchomości kościelnych, stan metryk kościelnych, akt cywilnych i dokumentów funduszowych, stan zabudowań plebańskich (dom plebana, folwark, spichlerz, wozownia, stodoła, wikariat, szkoła i szpital), opis gruntów plebańskich, oszacowanie inwentarza martwego i żywego, dochody i wydatki beneficjenta.[16] Po sporządzeniu protokołu, ks. W. Goniewicz, składał na tym dokumencie podpis i tym samym obejmował beneficjum.

Mimo spełnionych formalności ks. W. Goniewicz pozostał do kwietnia 1839 roku administratorem kościoła parafialnego w Oleśnicy. Ta zwłoka, niemal roczna, w objęciu probostwa wynikała z tego, że nie otrzymał odpowiednich dokumentów: opinii naczelnika wojennego oraz pism związanych z uregulowaniem przez Karola Walewskiego prawa prezenty. Dnia 24 października 1839 roku konsystorz otrzymał pismo od pełnomocnika K. Walewskiego następującej treści: *„Czyniąc zadość wezwaniu Prześwietnego Konsystorza względem zatwierdzenia prezenty dla ks. W. Goniewicza na plebana w Oleśnicy jaką mu Karol Walewski w imieniu swoim i współsukcesorów udzielił – podpisany złożywszy już dawno plenipotencję służącą K. Walewskiemu od innych współsukcesorów, teraz jeszcze w dołączeniu składa wykaz hypoteczny dóbr Oleśnica z przyległościami, dowodząc iż ten Karol Walewski dający prezentę jako wylegitymowany właścicielem tych dóbr, a tym samym mający prawo udzielania prezenty na plebana w Oleśnicy. Podpisany tym sposobem dopełniając wezwania do siebie spodziewa się, że Prześwietny Konsystorz zatwierdzenia prezenty w Komisji Rządowej wyjednać raczy."*[17]

Powyższy dokument konsystorz przesłał do Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Oświecenia Publicznego. Ta zapoznawszy się z jego treścią uznała, *„iż przeciw instytucji ks. Goniewicza na beneficjum w Oleśnicy żadna nie zachodzi przeszkoda."*[18] Mając pozwolenie władz cywilnych, kuria biskupia w Kielcach wezwała ks. W. Goniewicza *„aby po otrzymanie kanonicznego objęcia osobiście tu przybył.*[19] Po przyjeździe do Kielc ks. W. Goniewicza biskup dopełnił najważniejszego elementu kanonicznego objęcia beneficjum jakim było nadanie tytułu czyli instytucja. 18 kwietnia 1839 roku ks. W. Goniewicz złożył przysięgę na wierność cesarzowi Rosji: *„W dopełnienia Jego Najwyższej Woli Cesarskiej i Królewskiej Mości z obowiązku przysięgi, która na wierność i poddaństwo Najjaśniejszemu Cesarzowi i Królowi Imć wykonałem. Z obowiązku sumienia i honoru mojego Ja, niżej podpisany oświadczam niniejszym, że przez całe życie moje do żadnych tajnych towarzystw tak w Królestwie Polskim, Cesarstwie Rosyjskim jak też za granicami nie należałem i odtąd do żadnych podobnych towarzystw gdziekolwiek i pod jakimkolwiek nazwiskiem (…) należeć nie będę. W razie gdyby się okazało, iż dotąd do jakiegokolwiek tajnego towarzystwa należałem, a teraz to zataiłem poddać się najsurowszej karze jako zbrodniarz stanu gotów jestem."*[20]

Mianowanie nowego proboszcza nie było rzeczą możliwą w krótkim czasie. Toteż wakujące beneficjum otrzymywało administratora, który sprawował nad nim tymczasowy zarząd. Administratora mianował biskup w porozumieniu z władzą państwową. Również w tym przypadku sporządzano protokół inwentarza fundii instructi – przy tej czynności uczestniczyli przedstawiciele władzy kościelnej i rządowej.[21]

W roku 1825 hrabia Ludwik Kalinowski prosił konsystorza w Kielcach o udzielenie ks. Jakubowi Matulskiemu, wikariuszowi kościoła parafialnego w Oleśnicy, nominacji na stanowisko administratora. Powodem był zły stan zdrowia proboszcza ks. Tomasza Matulskiego.[22] Również po śmierci ks. Mikołaja Czapieżyńskiego beneficjum w Oleśnicy posiadało swego administratora. Był nim w pierwszych miesiącach 1838 roku wspomniany ks. Paweł Zygadlewicz, dziekan stopnicki i proboszcz w Koniemłotach. Istniała zasadnicza różnica między administratorem a proboszczem i polegała na tym, że ten pierwszy sprawował jedynie pełnię władzy duszpasterskiej. Nie mógł natomiast podejmować żadnych decyzji natury gospodarczej, jeżeli te wymagały poważnych inwestycji i wydatków.

Zdarzało się, że stanowisko administratora było przejściową formą zarządu beneficjum. Wówczas administrator danej parafii był w pierwszej kolejności proponowany Komisji Rządowej przez konsystorza jako osoba najbardziej godna instalacji. Takim właśnie beneficjentem był ks. Wawrzyniec Goniewicz w okresie od maja 1838 roku do kwietnia 1839 roku.[23]

Piotr Strzelecki

16. Tamże, k. 67-82.
17. Tamże, k. 63.
18. Tamże.
19. Tamże, k. 93.
20. Tamże, k. 120.
21. D. Olszewski, *Przemiany społeczno-religijne w Królestwie Polskim w pierwszej połowie XIX wieku. Analiza środowiska diecezjalnego*, Lublin 1984, s.83.
22. Dodajmy, że po śmierci proboszcza (1829 roku) ks. Jakub Matulski pełnił do 1831 roku funkcję administratora.
23. D. Olszewski, *Przemiany społeczno-religijne* …, s. 83.

Wybory

Codziennie dokonujemy pozornie nic nieznaczących wyborów: jaki film obejrzeć wieczorem, co zamówić na obiad, jaką książkę wypożyczyć z biblioteki. Sukienka ładniejsza w kolorze zieleni czy w zgniłej zieleni? Ściany pomalować na perłowy biały czy lepsza kość słoniowa? Dla kogo z nas obca jest sytuacja siedzenia, długiego siedzenia nad kartą dań i próby zdecydowania się, co wybrać, określenia na co właściwe ma się ochotę… Jeśli jest ktoś taki, to zazdroszczę. Naprawdę. Podobno większy kłopot z dokonaniem wyboru mają kobiety. Podobno same nie wiedzą czego chcą, ale chcą tego natychmiast. To stereotyp i jak to stereotyp krzywdzi w tym przypadku połowę mieszkańców kuli ziemskiej (chociaż według danych ONZ, na świecie jest nieco więcej mężczyzn niż kobiet. Szacuje się, że na 100 kobiet przypada około 101-102 mężczyzn). Uważam, że wszyscy – niezależnie od płci i wieku – także ci najbardziej zdecydowani, mają czasem chociażby kłopot z dokonaniem wyboru. Ktoś powie, że to o czym mówię jest bez znaczenia. Ot, takie przyziemne sprawy! Ja się z tym nie zgadzam. Uważam, że te codzienne nie są nic nieznaczącymi wyborami. To one nas kształtują. Za ich pomocą definiujemy siebie i swoje otoczenia. Wybieramy ludzi, którymi się otaczamy, muzykę, której słuchamy, sposób, w jaki wypoczywamy. Dzięki nim pozwalamy się poznać. Na ich podstawie inni wyrabiają sobie o nas zdanie.

Zresztą warto pamiętać, że dokonanie nawet najbardziej błahego wyboru determinuje późniejsze wydarzenia. Z pewnością wszyscy słyszeli o efekcie motyla. Ja do dziś pamiętam, kiedy jako bardzo młody człowiek oglądałam film z Ashtonem Kutcherem w roli głównej pod tytułem „Efekt motyla" właśnie. Przypominam sobie też wrażenie, jakie wtedy na mnie zrobił. Dziś, znacznie dojrzalsza i z większym doświadczeniem, pewnie podeszłabym do niego z większym sceptycyzmem, ale i teraz zdarza mi się zastanawiać, co by było, gdybym podjęła inną decyzję? Pamiętam słowa bohatera z filmu: „Zmień jeden drobiazg, a zmienisz wszystko". Z pozoru błahe decyzje mogą skutkować wielkimi zmianami. W ramach eksperymentu, proszę przeanalizować skutki podjętych decyzji, pamiętając oczywiście o tym, że nie ma co rozpamiętywać i zadręczać się. Nigdy nie wiemy do czego doprowadzić może nasz wybór, dopiero gdy się stanie.

Dokonanie wyboru może spędzać sen z powiek, ale tylko do czasu, gdy uświadomimy sobie, że możliwość dokonania wyboru jest wartością. To, że możemy zadecydować sami, przyjmujemy jako pewnik, coś co się nam po prostu należy, a tymczasem jest to wielki przywilej. Nie w każdym miejscu na ziemi i nie wszyscy mają to prawo. My je posiadamy. Uzmysłówmy sobie, jak bardzo możemy wykazać się przenikliwością, inteligencją, odpowiedzialnością, decydując. To jest inspirujące, bo przecież odpowiedzialność, duża odpowiedzialność związana z podjęciem decyzji zwiększa wartość i znaczenie wyboru właśnie. Fakt, że sami zadecydowaliśmy i osiągnęliśmy sukces, uskrzydla, podnosi naszą samoocenę, przysparza optymizmu, motywuje. A co, jeśli jednak sukces nie jest powalający? Albo zamiast spodziewanego splendoru nastąpiła spektakularna porażka? Wtedy także musimy dokonać wyboru. Czy pozwolimy, by to podcięło nam skrzydła, czy jednak zbierzemy się w sobie i zaczniemy działać? Będziemy rozpamiętywać zamknięci w sobie i we własnych domach, czy pozwolimy się temu niepowodzeniu wzmocnić i uodpornimy na przyszłość? Zastanowimy się nad sobą, przyjrzymy się sobie krytycznie, ale z sympatią, wyprostujemy się i ruszymy. Znów do przodu!

Na koniec życzę każdemu i sobie braku konieczności podejmowania trudnych decyzji. A podczas dokonywania wszystkich wyborów dużo mądrości, wrażliwości i świadomości, że nie jesteśmy sami na planecie i naprawdę jesteśmy bardzo różni. Podobnie różne będą nasze decyzje. Mnie napawa optymizmem przekonanie o tym, że ta odmienność, ta różnorodność jest wielkim atutem.

Katarzyna Skład

Pytasz Synu, jak było w Wigilię u Dziadka?

Wczesanym rankiem: *Pastuszkowie, po szczęściu chodzili, do drzwi krewnych i sąsiadów, głośno stukali. W progu kuchni kolędę śpiewali*, „Wśród nocnej ciszy". Po jej zaśpiewaniu sypali garstką owsa na domowników – to na *szczęście.* W podzięce dostawali od gospodarza kilka złotych, od gospodyni świąteczne wypieki. I dalej wędrowali. Za uzbierane pieniądze kupowali sobie niezbędne pomoce szkolne, gry dydaktyczne, a nawet łyżwy. Wierni podążali do kościoła na ostatnie roraty. Po roratach, czekała na nas cebula drobno pokrojona polana olejem rzepakowym z wiejskiej olejarni w Borzymowie, a do tego kromki chleba. Dorośli najczęściej pościli aż do Wieczerzy Wigilijnej. Następnie przystępowało się do prac domowych, mężczyźni szli do obory i stodoły, by przygotować paszę dla zwierząt na te dwa dni świąteczne. Kobiety przygotowywały potrawy na Wieczerzę Wigilijną, a było ich dwanaście. Fasola z *fitkiem* (czysty żurek), kasza jaglana ze śliwkami, łazanki z kompotem z suszonych owoców, pierogi z grzybami, kapusta z grzybami i grochem, a do tego ziemniaki, karp smażony w cieście, pączki, chrusty i różyczki. Do obowiązków dzieci (uczniów) należało pójście do pobliskiej wsi Brody po karpia do dziedzica Karola Zaborowskiego, który był właścicielem stawów rybnych. Nadmienię, że u Jana Zaborowskiego – ojca Karola, przebywał w 1888 roku Stefan Żeromski, ucząc córkę Łucję literatury i języka francuskiego, [źródło: Dzienniki Stefana Żeromskiego tom III, str. 218]. Dzieci przygotowywały też ozdoby choinkowe, bibułkowe anioły, słomkowe łańcuszki, pajace z wydmuszek oraz gwiazdki z kolorowego papieru. Choinkę przystrajano też „bańkami", ciastkami z dziurką, orzechami w koszyczkach papierowych i rajskimi jabłuszkami. Przed południem przychodzili do nas krewni, sąsiedzi i składali życzenia. Przychodzili też biedni po tzw. „prośbie" – babka z Jarosławic, modliła się za naszą śp. Mamę i składała życzenia. Za to wszystko dostawała od Taty kawał placka, chleba i mąkę do woreczka. Na stole wigilijnym nie mogło zabraknąć opłatków, które wcześniej roznosił organista Bolesław Maj. Wśród wielu białych opłatków był jeden różowy, który to dostawały zwierzęta domowe z kawałkiem chleba po Wieczerzy Wigilijnej. W kącie kuchni Tata stawiał mały snopek słomy, na pamiątkę narodzin Jezusa w stajence. Po śmierci naszej mamy Wigilię spędzaliśmy u siostry naszego Taty, Marianny Poniewieskiej i jej męża Szymona przy ul. Gęsiej. Tworzyliśmy dwunastoosobową wigilijną rodzinę. Wujek Szymek przychodził po nas do domu i szliśmy na ul. Gęsią. Na dany znak, klękaliśmy wszyscy i odmawialiśmy głośno pacierz, po czym zasiadaliśmy do stołu. Wujek Szymek z opłatkiem i życzeniami podchodził do każdego, poczynając od najstarszego. Następnie dymiące i pachnące potrawy, które Ciocia podawała w odpowiedniej kolejności na stół. Po Wieczerzy śpiewaliśmy kolędy, przychodzili też kolędnicy z gwiazdą zrobioną z przetaka i kolorowego papieru, to wszystko podświetlone świeczką. Kolędnicy śpiewali kolędy i pastorałki: „Przyszła nam jakaś dziwna nowina, że panna Maryja powiła syna, powiła go z wielkim weselem, będzie dla nas zbawicielem, zbawicielem (…)".

Za śpiewanie i życzenia dostawali kilka złotych: „Za kolędę dziękujemy, zdrowia, szczęścia wam życzymy, a żebyście długo żyli, a po śmierci się cieszyli ze świętymi w niebie".

Po wieczerzy młodzież wybiegała na podwórko, obejmowała rękoma sztachety w płocie i liczyła. Liczba parzysta wskazywała na rychły ożenek. Młodzi przy płocie deklamowali wierszyk: „Płocie, płocie, trzęsę cię Święty Andrzeju proszę Cię, Niech mi się tej nocy przyśni, najmilejszy z mojej wsi". Były też nawoływania „Hop, Hop", z której strony odbiło się echo, z tej strony miał przyjść ulubiony/na. Po tych zwyczajach wracaliśmy do domu i kontynuowali śpiewy kolęd. Taki nastrój trwał aż do wyjścia na pasterkę. Mój Tata, siostra Anna i ciocia Poniewierska, należeli do chóru kościelnego w związku, z czym wychodzili wcześniej z domu, gdyż przed każdą pasterką śpiewali „Jutrznię". O północy dzwony kościelne biły radośnie, tłum ludzi śpiewał „Wśród nocnej ciszy". Wyczuwało się podniosły nastrój i wielką radość z narodzin Chrystusa u wiernych, a nawet i zwierząt. Z roku na rok moje siostry Teresa i Anna dojrzewały i Wieczerze Wigilijne były organizowane u nas w domu przy ul. Staszowskiej, na wzór tych z ul. Gęsiej. Bardzo dużo z tych zwyczajów i obyczajów przeniosłam do swojej rodziny w Krakowie. Taka to była Wieczerza Wigilijna w domu wujostwa Poniewieskich i mojego Taty Romana Plewy zwanego „Bartosikiem".

I takie wspomnienia żyją we mnie do dziś, a pielęgnuję je, jako wielki skarb pamięci.

Joanna Ossolińska

Autorką powyższych reminiscencji jest nasza stała czytelniczka Joanna Ossolińska z domu Plewa, która w 1957 wyprowadziła się z Oleśnicy, ale ciągle wspomnieniami i sercem powraca do swoich młodzieńczych lat. Dziś dziękujemy Jej za ten skrawek refleksji z przeszłości, którymi podzieliła się z czytelnikami *Oleśnickich Ech.*

STRAŻACKI ORSZAK *Świętego Mikołaja*

Jedzie święty Mikołaj,
Białą brodą świeci.
Worek z prezentami
Ma dla grzecznych dzieci.
Jedzie święty Mikołaj,
Z dalekiej północy,
Od wioski do miasta
Do grzecznych Oleśnickich dzieci (…)

10 grudnia 2023 w zimowe niedzielne popołudnie grupa Ochotniczych Straży Pożarnych z terenu gminy Oleśnica już po raz drugi zorganizowała wspaniałą akcję, skierowaną do najmłodszych. Ulicami miasta i poszczególnych sołectw gminy Oleśnica przejechał barwny korowód św. Mikołaja. Powyższe przedsięwzięcie zgromadziło naprawdę wielką grupę zainteresowanych – i nie tylko najmłodszych! *Cieszymy się bardzo, że nasza akcja spotkała się z takim odzewem. Jako druhowie ochotnicy na co dzień pomagamy lokalnej społeczności, dbając o bezpieczeństwo mieszkańców miasta i gminy Oleśnica. Jednak nasza praca na tym się nie kończy. Działanie i pomaganie mamy wpisane w naszą strażacką postawę i przybiera ono różnoraki charakter. W ten przedświąteczny czas, pamiętając jak ważny jest mały gest, uśmiech, uścisk ręki lub podarunek, postanowiliśmy zorganizować po raz kolejny Mikołajowy Orszak.* Udekorowany wóz strażacki w asyście przystrojonych w świąteczne ozdoby i choinkowe lampki oraz przy pomocy Elfów, śnieżynek wiózł Mikołaja drogami naszej gminy i sołectw. Mikołaj serdecznie pozdrawiał mieszkańców, którzy wyszli go przywitać oraz rozdawał upominki. Robił to podczas przystanków na swojej podróżniczej drodze m.in. przed remizą w Strzelcach, Pieczonogach i Borzymowie oraz na rynku w Oleśnicy, gdzie czekały na niego dzieci. Oprócz pełnego słodkości worka Mikołaj przywiózł ze sobą dużo uśmiechu. Rozmawiał z dziećmi, zachęcał ich, aby były grzeczne i słuchały rodziców. Był też czas na pamiątkowe zdjęcia. Wszystkie dzieciaki otrzymały drobne słodkości i owoce, które rozdawali pomocnicy Św. Mikołaja - śnieżynki, elfy, renifery, bałwan, a nawet pingwin. Spotkanie ze „strażackim" Mikołajem dostarczyło zarówno dzieciom, jak i dorosłym wiele radości, uśmiechu i wprowadziło wszystkich w wyjątkową atmosferę świąteczną. Wielkie podziękowania dla wszystkich Druhen i Druhów z MDP i OSP, którzy nie szczędzili sił i czasu na przygotowanie tego wydarzenia. Dziękujemy sponsorom, dzięki którym worek z prezentami był bardziej bogaty niż w zeszłym roku. Zapraszamy Was już za ROK, do SIEGO!!!

Tekst: Damian Grudziński
Zdjęcia: Beata Marzec

Gminne Obchody Narodowego Święta Niepodległości 2023

Święto Niepodległości to dzień, gdy jako społeczeństwo tłumnie opuszczamy nasze domy, by poprzez udział w marszach, biegach, patriotycznych koncertach i akademiach wspólnie celebrować niepodległość. Również społeczność naszej gminy, podobnie jak cała Polska, uczciła 105. rocznicę odzyskania niepodległości szeregiem uroczystości.

Lokalne obchody rozpoczęliśmy już 5 listopada w Miejsko-Gminnym Centrum Kultury w Oleśnicy, które zorganizowało dla miłośników szachów *II Niepodległościowy Turniej Szachowy o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica.* Zmagania szachowe cieszyły się dużym zainteresowaniem i zapewne na stałe wpiszą się w kalendarz gminnych obchodów święta niepodległości.

8 listopada w Gminnej Bibliotece Publicznej w Oleśnicy ogłoszono wyniki konkursu *Piękna Nasza Niepodległa,* cieszącego się dużą popularnością wśród najmłodszych czytelników, którzy z pasją i zapałem w swoich pracach malarskich i rysunkowych próbowali oddać miłość i przywiązanie do ojczyzny.

9 listopada Gminne Przedszkole im. św. Jana Pawła II rozpoczęło dzień przeglądem piosenki patriotycznej pt. *TOBIE ŚPIEWAM OJCZYZNO.* Najmłodsze pokolenie, przygotowane przez swoich wychowawców, wyśpiewało ze wzruszeniem strofy o ojczyźnie i wolności, oddając hołd pokoleniom, które walczyły o naszą niepodległość.

10 listopada nauczyciele i uczniowie Publicznej Szkoły Podstawowej im. Stefana Żeromskiego w Oleśnicy zorganizowali interesujące przedsięwzięcie dla całej społeczności szkolnej i lokalnej. O godz. 8.00 na hali sportowej można było podziwiać wystawę plakatów i transparentów o tematyce patriotycznej. Prace pokazywały dorobek naszej Ojczyzny czasów wolności, przede wszystkim osoby, które swoimi osiągnięciami rozsławiały Polskę w świecie oraz ważne wydarzenia z historii naszego kraju. Następnie, o godz. 9.00, uczniowie, nauczyciele, wychowawcy, zaproszeni goście oraz mieszkańcy gminy Oleśnica wzięli udział w *Marszu dla Niepodległej.* Barwny korowód wyruszył z placu

Marsz Niepodległości ulicami Oleśnicy

Delegacje składające kwiaty i wiązanki pod pomnikiem upamiętniającym generała Józefa Hallera na ul. Szkolnej oraz figurą MBR na Rynku

szkolnego i powoli przesuwał się ulicami: Ogrodową, Żeromskiego, Rynku, Staszowską. Przystankiem na trasie był pomnik upamiętniający generała Józefa Hallera oraz jego armię. Uczestnicy marszu oddali hołd żołnierzom, delegacje złożyły kwiaty: m.in. Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica – Leszek Juda z przewodniczącą Rady Miejskiej – Krystyną Bator oraz sekretarz - Joanną Skórską, a także Dyrektor Gminnego Przedszkola - Renata Kaczocha z przedszkolakami, rodzicami i grupa harcerzy. Po złożeniu kwiatów Burmistrz Leszek Juda w krótkim przemó-

wieniu powrócił do 14 sierpnia 2021 r., dnia uroczystości odsłonięcia pomnika, a także historii jego powstania. W swojej wypowiedzi przypomniał ideę, jaka przyświecała temu dziełu, czyli przede wszystkim oddanie hołdu generałowi Hallerowi i jego żołnierzom, wśród których byli również mieszkańcy Oleśnicy – Piotr Plewa i Wacław Słaby, którzy bronili polskiej niepodległości przed bolszewicką nawałą w wojnie obronnej 1920 r. Przypomniał osobę głównego inicjatora budowy pomnika, którym był pan Józef Poniewierski. Wyraził również radość z faktu, że ten piękny i wyrażający patriotyczne uczucia mieszkańców gminy pomnik na stałe wpisał się nie tylko w krajobraz Oleśnicy, ale także w serca mieszkańców, zwłaszcza dzieci, dla których stał się częścią ich codziennej drogi do szkoły. Na zakończenie dyrektor Piotr Strzelecki w telegraficznym skrócie przypomniał uczestnikom spotkania historię Armii Hallera, która rozpoczęła się 4 października 1918, kiedy to Józef Haller objął dowodzenie nad formującą się we Francji armią Polską. Armia ta organizowana była poprzez ochotniczy zaciąg spośród Polaków służących między innymi w wojsku francuskim oraz byłych polskich jeńców wojennych z armii austro-węgierskiej i niemieckiej. W 1918 oddziały Armii pod dowództwem generała Hallera walczyły z Niemcami na froncie zachodnim w Wogezach i Szampanii. Po zakończeniu marszu uczestnicy jeszcze na chwilę zebrali się w hali sportowej, gdzie wysłuchali pieśni patriotycznych w wykonaniu uczniów i harcerzy.

Kulminacyjny punkt gminnych obchodów święta Niepodległości przypadł na sobotę 11 listopada. W tym dniu o godz. 12.00 odprawiona została uroczysta Msza Święta za Ojczyznę, której przewodniczył ksiądz proboszcz Marek Lejczak oraz prefekt ks. dr Łukasz Bucki. Oprawę muzyczną zapewniły zespół *Oleśniczanka* pod kierunkiem Władysława Nalepy. Dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy, mgr Piotr Strzelecki, wygłosił prelekcję pt.: „Okoliczności wyboru pierwszego prezydenta odrodzonej Polski Gabriela Narutowicza i jego zabójstwo". Nabożeństwo uświetniały również poczty sztandarowe, m.in.: Publicznej Szkoły Podstawowej, jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej, Polskiego Stronnictwa Ludowego oraz sztandary organizacji kombatanckich niesione przez uczniów PSP w Oleśnicy, a także delegacja Młodzieżowej Grupy Pożarniczej. Po nabożeństwie wszyscy zgromadzeni udali się na plac w centrum Oleśnicy, gdzie pod figurą Matki Boskiej Różańcowej przed pamiątkową tablicą upamiętniającą setną rocznicę odzyskania Niepodległości odśpiewano hymn państwowy, a przybyłe delegacje złożyły kwiaty i wiązanki m.in. poseł Czesław Siekierski, Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Leszek Juda, Przewodnicząca Rady Miejskiej Krystyna Bator z delegacją, Dyrektor Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy Piotr

Poczty sztandarowe oraz delegacje przy figurze MBR na Rynku

Artyści zespołu Strauss Ensemble i publiczność podczas niedzielnego Międzypokoleniowego Koncertu Niepodległościowego

Strzelecki, Dyrektor Gminnego Przedszkola Renata Kaczocha, Dyrektor Miejsko-Gminnego Centrum Kultury Joanna Pietras z delegacją, Stowarzyszenie *Wspólnota Oleśnicy* z przewodniczącą Moniką Kosałką, Rada Sołecka z Oleśnicy. W okolicznościowych przemówieniach poseł Czesław Siekierski oraz Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Leszek Juda nawiązali do idei samego święta Niepodległości, wspominając wielkie zwycięstwo polskiego Narodu i powrót Rzeczypospolitej na mapę Europy. Burmistrz w swojej wypowiedzi podkreślał wagę tego wydarzenia oraz wyraził radość, że centrum Oleśnicy, rynek oleśnicki z figurą Matki Bożej Różańcowej, stał się stałym miejscem spotkań i pełni ważną funkcję historyczną. Powrócił wspomnieniami do roku 2018, kiedy to narodził się pomysł wmurowania pamiątkowej tablicy, która stała się czytelnym znakiem wdzięczności i trwałej pamięci nas żyjących, dla tych, którzy walczyli za niepodległość. W swojej wypowiedzi przywołał osobę ks. prof. Kazimierza Wójtowicza, dziękując mu za Jego duchowy patronat oraz pomysł wmurowania tablicy upamiętniającej 100. lecie odzyskania Niepodległości przez Polskę, a także słowa, które zostały na niej umieszczone, a dziś są pamięcią i jednocześnie hołdem dla przeszłości. Pod figurą wybrzmiały również pieśni patriotyczne, w muzycznych aranżacjach zespołu *Oleśniczanka* oraz dzieci przygotowanych przez pracowników Miejsko-Gminnego Centrum Kultury w Oleśnicy.

Zwieńczeniem obchodów był niedzielny *Międzypokoleniowy Koncert Niepodległościowy,* który odbył się 12 listopada. Artur Jaroń solista, kameralista, pianista, a także dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego im. Krystyny Jamroz w Busku- Zdroju z zespołem *Strauss Ensemble* porwał uczestników w świat polskich i zagranicznych hitów muzyki filmowej i operowej. Koncert, tradycyjnie już odbył się w naszym parafialnym kościele o godzinie 17:00, stanowiąc tym samym klamrę spajającą i zamykającą kilkudniowe obchody 105. rocznicy odzyskania niepodległości. W to niedzielne popołudnie artyści i soliści m.in.: Marzena Trzebińska- sopran, Łukasz Gajtenor, Jakub Milewski – baryton, Ludmiła Worobec-Witek – skrzypce, Maciej Jaroń – skrzypce, Jacek Hodur – wiolonczela, Krzysztof Sokołowski – kontrabas, Dariusz Kozieł – klarnet, Bogusław Olczyk – perkusja, pod kierownictwem Artura Jaronia zabrali uczestników w muzyczny świat. W swoim repertuarze przedstawili bardzo szeroki, bogaty i zróżnicowany program artystyczny, na który składało się kilkanaście utworów w tym arie, marsze, walce m.in.: *Polonez z Pana Tadeusza, Walc z Ziemi Obiecanej* - Wojciecha Kilara, *Walc Barbary z Nocy i Dni* – Waldemara Kazaneckiego, aria z opery *Straszny dwór* St. Moniuszki, a także muzyka filmowa i taneczna miedzy innymi piosenki Henryka Warsa z okresu 20-lecia międzywojennego, *Powróćmy jak za dawnych lat*, *Ja się boję sama spać*, *Miłość ci wszystko wybaczy, Zimny drań,*

Obchody święta Niepodległości w Gminnym Przedszkolu im. św. Jana Pawła II

Uczestnicy II Niepodległościowego Turnieju Szachowego w MGCK w Oleśnicy

Na pierwszy znak. Wykonane utwory niosły ze sobą refleksję, a przede wszystkim wiele radości, która przecież winna być nieodłącznym elementem tego naszego narodowego świętowania.

Na zakończenie Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Leszek Juda podziękował artystom za wyjątkowy koncert doceniając i ich kunszt sztuki wokalnej i instrumentalnej, który przykuwał uwagę widzów, jednocześnie bawił, wzruszał i ujmował rodnością. Dziękował także tym wszystkim, którzy przez swoje uczestnictwo w gminnych obchodach, swoją postawą stali się czytelnym znakiem lokalnej i narodowej wspólnoty oraz solidarności, oddając pokłon i hołd tym, którzy poświęcili życie w walce za Ojczyznę.

Tekst: Beata Brykowska
Zdjęcia: Beata Marzec

DOŻYNKI - 20 sierpnia 2023 r.

Jak co roku, również tym razem, w przedostatnią niedzielę sierpnia oleśnicka gmina i parafia obchodziła *święto plonów* zwane *Dożynkami.* Uroczystość ta zgodnie z tradycją jest wyrazem wdzięczności ludzi pracujących na roli za ukończenie żniw i prac polowych oraz za zebrane plony. W tym roku gospodarzami i organizatorami tego święta byli mieszkańcy Pieczonóg.

Społeczność tej miejscowości aktywnie włączyła się w przygotowanie *Dożynek.* Okazały wieniec z kłosów, kwiatów i owoców, które niosły mieszkanki Pieczonóg: Anna Skrzypczyńska, Grażyna Koziarska, Anna Sojka, Karolina Odrobina prezentował się wspaniale. Paniom towarzyszyła również kapela, której muzyka podkreślała doniosły charakter i wyjątkowość tego święta.

Uroczystości dożynkowe rozpoczęły się Mszą świętą o godzinie dwunastej. Na początku nabożeństwa starostowie dożynek: starosta Romuald Sowiński i starościna Grażyna Palkowska - niosący dary ziemi w postaci owoców i bochna chleba powitali wszystkich zebranych, a ks. Marka Lejczaka, proboszcza parafii, poprosili o błogosławieństwo i odprawienie dziękczynnej Mszy świętej za tegoroczne żniwa. Po poświęceniu wieńca dożynkowego rozpoczęła się uroczysta *Suma* z kazaniem ojca Rafała – trynitarza z klasztoru w Budziskach. Kaznodzieja w kazaniu nawiązał do uroczystości dożynkowych, które wieńczą całoroczne prace gospodarskie. Przypomniał, że chleb, który jest owocem pracy rolnika, to również żywy chleb, składany na ołtarzu podczas każdej Mszy Św.

Uroczystość dożynek zgromadziła licznych wiernych oraz gości. Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Leszek Juda na zakończenie Mszy Św. skierował serdeczne słowa podziękowania do wszystkich mieszkańców Pieczonóg za ich zaangażowanie w przygotowanie *Dożynek*. W swojej wypowiedzi podkreślał ważność tej uroczystości oraz zwrócił uwagę na ciężką pracę rolników, osób, które pracują na roli. Podkreślał wagę chleba – owocu pracy rolnika uświęconego tradycją praojców. Na koniec życzył wszystkim, aby nigdy nikomu go nie zabrakło.

Na uroczystości obecny był także Czesław Siekierski – poseł na Sejm RP, radny Rady Powiatu Adam Siekierski oraz radni Rady Miasta i Gminy Oleśnica, sołtysi poszczególnych miejscowości, Rada Sołecka z Pieczonóg z sołtysem Grażyną Palkowską i radnym Wiesławem Gremboszem.

Po zakończeniu Mszy Św., przy wyjściu z kościoła na uczestników niedzielnego świętowania czekał mały chleb i ciasteczka przygotowane specjalnie na tę uroczystość, które można było ze sobą zabrać. Była także możliwość skosztowania darów *Matki Natury* w postaci owoców i warzyw, które w barwnych koszach stały przed kościołem, a także wyrobów mlecznych m.in.: serów, masła i mleka. Całość dopełniała urokliwa dekoracja, która zachwycała kunsztem i pomysłowością.

Mieszkanki Pieczonóg z wieńcem dożynkowym na Dożynkach Powiatowych w Połańcu

Po uroczystościach w kościele mieszkańcy przenieśli się na agapę do świetlicy wiejskiej w Pieczonogach, by przy stole biesiadnym, przygotowanym przez gospodynie oraz muzyce dalej świętować. Tutaj też było, co podziwiać. Udekorowana świetlica i plac przed budynkiem przyciągały uwagę gości i przechodniów, a wystrój podkreślał charakter uroczystości i nawiązywał do staropolskich tradycji.

„Przygotowania do dożynek były bardzo intensywne. W pomoc włączyli się prawie wszyscy mieszkańcy wsi. Trzeba pamiętać, że praca na roli to trud. Rolnik musi uprawić ziemię, zasiać, pielęgnować i dopiero na koniec może liczyć na plony, a z tym różnie bywa. Bo pogoda nie taka, bo czasami trudno sprzedać plony za taką cenę, która byłby godna (…)"- podkreślała starościna dożynek- Grażyna Palkowska.

Tegoroczna *dożynkowa przygoda* nie zakończyła się jednak 20 sierpnia, bowiem już 3 września 2023 r. delegacja z Pieczonóg wybrała się do Połańca, aby tam reprezentować naszą gminę na *Dożynkach* powiatu staszowskiego.

Uroczystości dożynkowe rozpoczęły się o godz.12.00 Mszą Św. w kościele pw. Matki Bożej Wspomożenia Wiernych w Połańcu. Po uroczystej *Sumie* barwny korowód z wieńcami przeszedł ulicami miasta, aby dotrzeć do muszli koncertowej, na której odbyła się oficjalna część uroczystości. Bogaty program artystyczny umilał czas i czekanie na werdykt jury odnośnie ogłoszenia wyników konkursu na najpiękniejszy wieniec dożynkowy. Spośród wieńców – reprezentujących siedem gmin powiatu staszowskiego – wieniec z naszej gminy otrzymał wyróżnienie. Zadowolona delegacja wróciła z uroczystości z przekonaniem, że dobrze spełnili swoją tegoroczną rolniczą i dożynkową misję.

DZIEŃ OLEŚNICY 2023

W niedzielę 13 sierpnia br. odbyła się impreza plenerowa pn.: „Dzień Oleśnicy". Przyciągnęła ona wiele osób, które chciały miło i radośnie spędzić to niedzielne popołudnie. Festyn rozpoczął się animacjami dla dzieci, a zakończył o północy *zabawą pod gwiazdami.* Po bloku dla najmłodszych nastąpiło oficjalne otwarcie imprezy przez Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica – Leszka Judę, który powitał wszystkich uczestników spotkania życząc im dobrej zabawy. Na tegorocznym Dniu Oleśnicy pojawili się m.in.: Anna Krupka – świętokrzyska poseł oraz Wiceminister Sportu i Turystyki, Czesław Siekierski – poseł na Sejm RP, a także poseł Michał Cieślak. Miłym lokalnym akcentem był występ zespołu „Oleśniczanka" w składzie: Barbara Skórska, Teresa Skiba, Zuzanna Skórska, Agnieszka Kosałka, Renata Poniewierska, Beata Marzec, Bożena Latoch. Paniom akompaniował na akordeonie p. Władysław Nalepa – emerytowany nauczyciel muzyki, któremu towarzyszył Jakub Poniewierski. Zespół zaprezentował się w barwnej odsłonie z kilkoma kompozycjami pana Władysława opiewającymi piękno oleśnickiej gminy i regionu świętokrzyskiego. Dla wielu osób ciekawym odkryciem były występy utalentowanej grupy dzieci i młodzieży z Miejsko – Gminnego Centrum Kultury w Oleśnicy. Widzowie mogli podziwiać występy solowe i zespołowe oraz układy taneczne w ciekawych aranżacjach choreograficznych. Przed publicznością wystąpili m.in.: Piotr Kosałka, Nadia Ratusznik, Lena Siudak, Lena Błaszczyk, Iga Rybak, Nikola Woch, Judyta Bałaga, Maja Myśliwiec, Wiktoria Siudak, Kaja Dzidowska, Maja Sojka, Zuzanna Kosałka, Wiktoria Nowosielska, Antoni Skórski, Patryk Zdziebko,

Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica – Leszek Juda oraz zaproszeni goście. Od lewej: poseł na sejm RP Michał Cieślak oraz świętokrzyska poseł Wiceminister Sportu i Turystyki Anna Krupka

Publiczność podczas koncertu gwiazdy wieczoru zespołu ŁZY

Patryk Janicki oraz Michalina Plesowicz. Kolejną nowością był występ Agnieszki Marczak – kobiety gumy, kiedy artystka prezentowała swoje akrobacje na scenie, wśród oglądających dał się słyszeć głośny zachwyt. Pani Agnieszka, choć tak młoda, ma już na swoim artystycznym koncie duży dorobek w postaci występów estradowych w kraju i za granicą. Ze świata akrobacji

przenieśliśmy się w recitalowy świat piosenek zespołu wokalnego *SUMMER VOICE.* Utalentowane młode wokalistki tego zespołu wzruszyły słuchaczy zabierając ich w solowy i zespołowy świat aranżacji muzycznych. Kolejną gwiazdą, która wystąpiła przed publicznością, był zespół *TOPORKI* z mieszanką muzyki disco polo i folk, graną na góralską nutę. Te taneczne rytmy porwały do tańca niejednego uczestnika niedzielnej zabawy.

Gwiazda wieczoru – zespół *ŁZY* przyciągnął wielu słuchaczy i wielbicieli tej znanej i popularnej grupy poprockowej. Artyści zaprosili zebranych do wspólnego śpiewania największych przebojów m.in.: *Agnieszka już dawno tutaj nie mieszka, Oczy szeroko zamknięte, Gdybyś był, Puste słowa.* Rozbawiona i roztańczona publiczność długimi owacjami dziękowała artystom za barwny i pełen rockowej dynamiki występ. Na koniec dla niestrudzonych pozostała dyskoteka pod gwiazdami, która znalazła spore grono zwolenników. Dobrym sprzymierzeńcem tegorocznej zabawy podczas *Dnia Oleśnicy* okazała się piękna słoneczna pogoda.

Teksty: Beata Brykowska
Zdjęcia: Beata Marzec

Uczestnicy wieczornej dyskoteki pod gwiazdami

Słów kilka o Stowarzyszeniu „Wspólnota Oleśnicy”

Drodzy Czytelnicy,
zapewne jesteście ciekawi jak działało Stowarzyszenie „Wspólnota Oleśnicy” w roku 2023?
Oj, działo się, działo…!
I o tym pokrótce opowiem….

W **marcu** br., odbył się piękny ***Dzień Kobiet***, który został zorganizowany z pomocą Pani Haliny Mądrej w Zajeździe *Oaza.* Na przybyłe Panie czekało wiele atrakcji i niespodzianek. Wydarzenie to zostało już opisane i zrelacjonowane w poprzednim numerze *Oleśnickich Ech* - zapraszam do odwiedzenia strony internetowej Urzędu Miasta i Gminy Oleśnica i zapoznania się z poprzednim wydaniem. W **czerwcu** odbył się Dzień Dziecka, który miał miejsce na placu Publicznej Szkoły Podstawowej im. Stefana Żeromskiego w Oleśnicy. Projekt pod nazwą **Nauka+ Zabawa=Radość,** był współfinansowany przez Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego. Co to był za dzień! Moc wrażeń, moc przeżyć, super zabawa! Na przybyłe dzieci czekało wiele atrakcji: dmuchańce, karuzele, animacje, malowanie twarzy, słodki kącik, grill. Dzięki Funkcjonariuszom z Komendy Powiatowej Policji w Staszowie odbyło się szkolenie dla dzieci, pokaz

Pamiątkowe zdjęcie podczas Dnia Dziecka z posłem na Sejm RP Michałem Cieślakiem

Zabawa i rywalizacja

pierwszej pomocy oraz pobierania odcisków palców, a także tresury psa policyjnego. Zainteresowanie i zaangażowanie dzieci było ogromne. O bezpieczeństwo najmłodszych zadbał nasz miejscowy dzielnicowy. Po raz kolejny nie zawiedli nas i pojawili się panowie z klubu motocyklowego *White Skulls* na swoich pięknych motorach. Dodatkowymi fundatorami tego dnia byli: firma Wienerberger, *BUDKOM* Leszek Świątek, *GROSZEK* Grażyna Strojna, Zakład Remontowo-Budowlany *NOWAX* Mateusz Nowak, Zakład Remontowo Budowlany Piotr Płatos, *PSB Mrówka* Staszów, *Huta Szkła* Tadeusz Wrześniak.

2 września na placu Szkoły Podstawowej w Oleśnicy odbył się **„Festyn Smaków"**. Dzień ten był pełen emocji i wrażeń. Dla gości odbyły się zawody sportowe nordic walking, biegi, rzut piłką do kosza dla seniorów. Projekt współfinansowany przez Urząd Marszałkowski Województwa Świętokrzyskiego. Oczywiście nie zabrakło atrakcji dla dzieci w postaci dmuchańców, malowanek i karuzel, odbyły się również biegi na różne dystanse i w kilku kategoriach wiekowych. Zawody były poprowadzone przez Pana Łukasza Kozłowskiego z klubu UPLKS „Strzelec". Wszyscy uczestnicy zawodów otrzymali medale i nagrody. Kolejną niespodzianką, jaką przygotowało Stowarzyszenie „Wspólnota Oleśnicy" dla przybyłych mieszkańców, to pokaz iluzji scenicznej. Następnym punktem festynu była potyczka smaków pomiędzy przybyłymi kołami gospodyń wiejskich z Sichowa, Dziesławic oraz Klępia Dolnego. Przygotowane potrawy konkursowe przez KGW były tak wyśmienite, że jury nie mogło wyłonić jednego zwycięzcy. Dlatego ogłoszono remis. Każde KGW otrzymało zestaw przypraw ufundowany przez Panią Grażynę Strojną z miejscowego sklepu *GROSZEK* oraz nagrodę pieniężną ufundowaną przez posła Michała Cieślaka oraz posła Czesława Siekierskiego, którzy zaszczycili nas swoją obecnością. Na stoiskach znalazły się m.in.: bigos, pierogi, knedle, pasztety, smalec, różnego rodzaju wypieki, miody, soki, dżemy, a nawet ręczne robótki rękodzieła artystycznego. Stowarzyszenie ze swojej strony dla przybyłych przygotowało grill oraz słodkości. Wieczorny czas umilił zespół *WIZARIO* z Połańca. Tańcom nie było końca. Swoją obecnością również zaszczycili nas Starosta Powiatu Staszowskiego Józef Żółciak oraz Pan Stanisław Batóg. Dodatkowymi sponsorami, którym bardzo dziękujemy byli: Uzdrowisko Solec-Zdrój M.Cz. Sztuk, Firma *Budkom* Leszek Świątek, Firma *Wiolbud* Dariusz Janicki, Firma *Termo-Bud* Andrzej Lalewicz, Firma *Techmabud,* Firma *TermoPrzem*, Rada Sołecka w Oleśnicy, Pani Grażyna Strojna sklep *Groszek.*

1 października w Hali Sportowej w Oleśnicy odbył się koncert pt. **„Przemijająca młodość",** w którym wystąpiło 21 bardzo utalentowanych uczestników z Oleśnicy, Staszowa, Stopnicy oraz Pacanowa. Wykonawcy dali piękne popisy wokalne oraz wykazali się odwagą. Każdy uczestnik otrzymał nagrodę za udział w koncercie. Projekt ten był współfinansowany przez Urząd Marszałkowski

Wokalne zmagania uczestników koncertu pn. „Przemijającą młodość"

Mikołajkowa radość

Województwa Świętokrzyskiego. Dodatkowymi sponsorami wydarzenia byli: Pan Tadeusz Wrześniak – Huta Szkła w Grzybowie, Pan Leszek Świątek firma „Budkom".

6 grudnia Stowarzyszenie *„Wspólnota Oleśnicy"* wraz z Radą Rodziców zaprosiło Mikołaja do Przedszkola Gminnego w Oleśnicy, aby sprawdził czy są tam aktywne i grzeczne dzieci. Oczywiście Mikołaj przyjął zaproszenie i pojawił się wraz ze skrzatami i pomocnikami. Animacje sprawnościowe dla dzieci poprowadziła *śnieżynka* Anna Siudak, wywołując u dzieci zachwyt i radość. Wszystkie dzieci aktywnie włączyły się w zabawę nie wiedząc, że Mikołaj jest tuż, tuż. Mikołaj obdarował przedszkolaki indywidualnymi prezentami oraz paczkami dla poszczególnych grup wiekowych. Każde dziecko dodatkowo na pamiątkę spotkania z Mikołajem miało wykonane profesjonalne zdjęcie przez Panią Beatę Marzec. Ciężko Mikołajowi było się rozstać z tak cudownymi dziećmi, ale obiecał, że wróci do nich za rok.

Mikołaj nie poprzestał na tym. Pamiętając swoją obietnicę z roku poprzedniego w dniu 7 grudnia udał się do Domu Dziecka w Pacanowie, aby odwiedzić dzieci z prezentami. Siostry prowadzące Dom Dziecka były wzruszone, że Mikołaj pamiętał o swojej obietnicy. Chodząc ulicami Pacanowa Mikołaj wstąpił do tamtejszego Przedszkola, aby też przywitać się z dziećmi i obdarować ich prezentami. Uściskom nie było końca. Mikołaj porozmawiał z dziećmi, potańczył i wyściskał, po czym udał się w daleką podróż…. Nasz projekt po części był finansowany ze środków Województwa Świętokrzyskiego oraz przez fundatorów: Panią Halinę Mądrą z Zajazdu „Oaza", Pana Leszka Świątka z firmy „Budkom" oraz anonimowych darczyńców.

Dodatkowo pragnę nadmienić, iż prężnie działający i ciężko pracujący członkowie Stowarzyszenia „Wspólnota Oleśnicy" wyszli z inicjatywą założenia Koła Gospodyń Wiejskich w Oleśnicy, cieszymy się bardzo, bo udało nam się kolejne przedsięwzięcie. W przyszły rok wchodzimy ze zdwojoną siłą!

Tekst i zdjęcia: Monika Kosałka

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia
życzymy Państwu Zdrowych i Spokojnych Świąt,
pełnych spokoju i rodzinnego ciepła,
a także wielu szczęśliwych chwil.

Stowarzyszenie „Wspólnota Oleśnicy"

Miejsko – Gminne Centrum Kultury w Oleśnicy

Wakacyjna i powakacyjna przygoda z Centrum

Niech żyją wakacje!

Lato na nas czekało: prawie zawsze gorące, słoneczne i radosne. W te upalne dni pluskaliśmy się w stopnickim basenie, zjeżdżaliśmy na zjeżdżalni, graliśmy w piłkę, wspinaliśmy się w sąsiednim parku linowym. W murach Centrum było chłodno i przyjemnie, robiliśmy cudeńka z papieru, w tym koszyczki, lawendowe saszetki, tworzyliśmy własne abstrakcje na płótnie. Ruch, ruch, jak najwięcej ruchu, a więc balet, animacje, akrobatyka, karaoke. A dla pań – spotkania z kosmetologiem, panią Katarzyną Bławat, zdradzającą sekrety pielęgnacji urody.

Ruszył nowy rok artystyczny 2023/2024!

Lubimy TO! Nasze zajęcia. W tym roku: gibka akrobatyka z Kasią Wadowiec, nowoczesny taniec „hip i hop" z Kamilą Gradkowską, gitarowe akordy z Szymkiem Tutakiem, temperamentny śpiew z Martą Dutką, szachowe zmagania z Przemkiem Kopaczem, bajkowe animacje z Anią Siudak, angielsko - anielskie rozmówki z Dorotą Brodą, plastyczne fantazje z Beatą Marzec i Basią Borycką, a z tą ostatnią jeszcze misterne szydełkowanie oraz ludowe tradycje podtrzymywane przez zespół „Oleśniczanka" wraz z Panem Władysławem Nalepą.

Pamiątkowe zdjęcie artystów i uczestników spektaklu „Wesele starościanki" zorganizowanego 14 sierpnia przed budynkiem MGCK w Oleśnicy

Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Leszek Juda, poseł na Sejm RP Czesław Siekierski z młodzieżą podczas uroczystych gminnych obchodów święta Niepodległości

Wakacyjne i powakacyjne kalendarium:

23 lipca - byliśmy z wizytą na komisariacie Policji w Stopnicy. Przyjrzeliśmy się pracy Policjantów.

23 lipca - „Noc bez duchów – nocowanie w Centrum" – gry stolikowe, robienie kiślu i tostów, zabawy przy muzyce i głośny śpiew, seans filmowy i długie nocne szeptanki.

29 lipca - zespół „Oleśniczanka" zdobył wyróżnienie w przeglądzie Zespołów Folklorystycznych w Sichowie Małym „Zaśpiewajmy razem w Sichowie". Wystąpili: kierownik artystyczny – Władysław Nalepa, Zuzanna Skórska, Danuta Koronowska, Renata Poniewierska, Agnieszka Kosałka, Bożena Latoch, Beata Marzec.

30 lipca - popołudnie przed budynkiem Centrum. Muzyka i piosenki w wykonaniu Wiktorii Nowosielskiej, Patryka Janickiego oraz Antoniego Skórskiego. Koncert prowadziła Michalina Plesowicz.

3 sierpnia – nasza pierwsza wystawa, autorstwa młodego artysty Dawida Żukowskiego. Towarzyszyła nam do końca października. Fantastyczne i oryginalne obrazy to barwna opowieść science – fiction.

13 sierpnia – „Dzień Oleśnicy". Występ naszych dzieci i młodzieży: taneczny, wokalny, gitarowy oraz zespołu „Oleśniczanka" w wiązance utworów ludowo – biesiadnych. A poza tym promocja książki Zdzisława Reja „Wspomnienia byłego wuefisty Oleśnica 1978 - 1985".

14 sierpnia - żywy obraz ludowego wesela przed budynkiem Centrum. „Wesele starościanki", spektakl w wykonaniu aktorów z teatru im. S. Żeromskiego w Kielcach, Teatru Kasztelańskiego z Kij i Teatru S65+ z Buska – Zdroju w reżyserii Arkadiusza Szostaka. Interaktywne widowisko o zaślubinach młodej pary, połączenie teatru, tańca i śpiewu.

16 września - I rodzinny piknik Miejsko – Gminnego Centrum Kultury w Oleśnicy. Energiczny, bardzo rytmiczny występ orkiestry z Centrum Kultury i Sztuki w Połańcu pod batutą Andrzeja Stawińskiego. Wjazd i parada motocyklistów z klubów: SGM Staszów, Rain Riders z Połańca, Riders of IPA LE MC Poland Chapter Staszów oraz klubu ze Stopnicy, niczym średniowiecznych rycerzy na koniach. W parku gra terenowa z nagrodami prowadzona przez Michalinę Plesowicz i Młodzieżową Formację Pożarniczą z Oleśnicy. Młode strażaczki prowadziły jeszcze tańce integracyjne. Zabawy z Europejskim Centrum Bajki: pokaz magiczny, rysowanki, gry wielkoformatowe, koniki, chrupki i lody o tajemnej recepturze, wata cukrowa, konkursy i brykający Koziołek Matołek. Stoisko służb mundurowych dla amatorów pełnego umundurowania i uzbrojenia oraz ogniomistrze grilla z OSP Oleśnicy i Strzelec, panowie Kamil i Mikołaj. Dwoma słowami – rodzinna frajda.

1 października – na specjalne zaproszenie uczestniczyliśmy w 14. Zjeździe Bajkowych Postaci w Europejskim Centrum Bajki w Pacanowie.

Aktorzy teatru im. St. Żeromskiego w Kielcach, Teatru Kasztelańskiego z Kij oraz Teatru S65+ z Buska- Zdroju podczas spektaklu "Wesele starościanki"

Uczestnicy I rodzinnego pikniku. Pamiątkowe zdjęcie grupy dzieci z Domu Dziecka z Pacanowa z opiekunkami oraz dyrektor MGCK w Oleśnicy Joanną Pietras

Wesoła zabawa oraz pamiątkowe zdjęcie grupy młodych wolontariuszy, którzy bawili uczestników I rodzinnego pikniku

Uczestnicy październikowego spotkania z podróżnikiem Andrzejem Wawrylakiem

15 października – poznaliśmy niezwykłą historię pana Andrzeja Wawrylaka, jego pielgrzymki i spotkania z Janem Pawłem II w Watykanie. 1700 km milczenia, modlitwy i samotności, na rowerze, z mizernym bagażem, z protezą zamiast jednej nogi, z niewielką ilością gotówki, z odwagą i dużą wiarą w bożą opatrzność, w intencji odbudowy rytwiańskiej pustelni. Od nas - krótka inscenizacja wraz z prezentacją zdjęć. Wystąpili Bartek Dziedzic, schola z Wiktorią Nowosielską, Patryk Janicki.

4 listopada - dyskoteka „Za ostatni spadający liść". Zagrał profesjonalnie pan Sebastian Myśliwiec – DJ Bastian. O dobrą zabawę zadbały dziewczęta z Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej z Oleśnicy – Julka i Ola.

5 listopada - II Niepodległościowy Turniej Szachowy o Puchar Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica. Organizatorzy Turnieju: Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica, Miejsko – Gminne Centrum Kultury w Oleśnicy, Stowarzyszenie Szachowe „Szach – Mat" w Radomyślu Wielkim, „Borzymowski Klub Inicjatyw Kulturalnych". 54 graczy rozgrywało swoje partie. Emocje wielkie, apetyt na zwycięstwo ogromny, konkurenci mocni, a atmosfera... wskazywała na dobrą zabawę. Każdy uczestnik dostał książkę albo komiks. Sędzią turnieju był pan Przemysław Kopacz.

11 listopada - występ naszych dzieci, scholi, zespołu „Oleśniczanka". Uroczystość prowadził Patryk Janicki. Mieszkańcy gminy Oleśnica zebrani pod tablicą pamięci uczcili dar wolności i pamięć o poległych w obronie Ojczyzny.

22 listopada – ochodziliśmy Dzień Pluszowego Misia.

24 listopada (wieczorem) – zespół „Oleśniczanka" wraz z nami zorganizował Andrzejki. Wróżby, dyskoteka, wspólny śpiew i poczęstunek.

28 listopada – absolutna bomba - warsztaty robienia wstążkowych bombek z Mariolą Strzelecką.

Zwykle piszę krótko. Tym razem się po prostu nie da. Tyle się działo i tyle ludzi zaanagażowało się w pracę Centrum. Bezinteresownie. Nie sposób ich wszystkich wyliczyć. Ludzi z pasją, z pomysłami, z chęcią działania, życzliwością i radością. Takie działanie nigdy nie jest łatwe, ale zawsze satysfakcjonujące i wyjątkowe. Różnimy się od siebie tak pięknie „jak dwie krople czystej wody" i każdy z nas jest raz nauczycielem, a raz uczniem w szkole życia. Wszystkim Wam składam serdeczne podziękowania: władzom, oleśnickiej parafii, mieszkańcom, zaprzyjaźnionym firmom, zrzeszeniom, sąsiadom z gmin ościennych, w tym szczególnie zaprzyjaźnionym instytucjom kultury. Za każdy gest dobrej woli. Za każde spotkanie. Za każdy uśmiech.

A wszystkich zainteresowanych zapraszam do naszego Centrum, na naszą stronę i facebooka.

Dyskoteka, zabawy i animacje

Parada motocyklistów z klubu SGM Staszów, Rain Riders z Połanca oraz Riders of IPA LE MC Poland Chapter Staszów, klubu ze Stopnicy podczas rodzinnego pikniku

Wspinaczka w parku linowym

Zespół "Oleśniczanka" z posłem na Sejm RP Czesławem Siekierskim oraz opiekunem panem Władysławem Nalepą

Joanna Pietras
Dyrektor Miejsko-Gminnego
Centrum Kultury w Oleśnicy

Zdjęcia: Beata Marzec

W Bibliotece, gdzie słowo przemienia się w przygodę

Podsumowanie miesięcy pełnych wydarzeń. Miniony czas w naszej bibliotece był jak magiczna podróż przez świat słów, kreatywności i spotkań. To tu, wśród półek pełnych skarbów literackich, odbyły się niezliczone wydarzenia, które wzbogaciły nasze dni radością, edukacją i inspiracją. Przyjrzyjmy się bliżej tym chwilom, które uczyniły naszą bibliotekę miejscem nie tylko wypełnionym książkami, ale również pulsującym życiem i aktywnością społeczności.

BARWNE SPOTKANIA I TWÓRCZE WARSZTATY

Lato to czas, który wielu z nas zwykło kojarzyć z leniwymi dniami na plaży, podróżami czy też aktywnościami na świeżym powietrzu. Niemniej jednak, w tym roku lato w naszej bibliotece przybrało zupełnie nowy wymiar. Lipiec i sierpień okazały się miesiącami pełnymi inspirujących spotkań i kreatywnych warsztatów, które połączyły społeczność lokalną w fascynujący sposób.

LIPIEC: SPOTKANIA I WARSZTATY ORAZ COROCZNY TURNIEJ GIER PLANSZOWYCH

W lipcu nasza biblioteka zamieniła się w miejsce pełne życia i aktywności. Spotkaliśmy się aż 7 razy, a każde z tych wydarzeń było wyjątkowe. Rozpoczęliśmy od spotkania z dzielnicowym, który podzielił się z nami cennymi wskazówkami dotyczącymi bezpieczeństwa. To było nie tylko pouczające, ale również okazało się wspaniałą okazją do nawiązania bliższych relacji z przedstawicielem służb porządkowych. Kolejne spotkania były równie ekscytujące. Warsztaty mody recyklingowej pozwoliły nam spojrzeć na ubrania z zupełnie nowej perspektywy, ucząc jednocześnie, jak dbać o naszą planetę poprzez przetwarzanie i ponowne wykorzystywanie materiałów. Teatr Kamishibai przyniósł nam magię japońskiego teatru ilustracji, a warsztaty rękodzielnicze z robienia łapaczy snów pozwoliły nam stworzyć piękne i symboliczne dzieła. Warto wspomnieć również o corocznym turnieju gier planszowych. W tym roku miała miejsce już VII odsłona tego wydarzenia. Turniej dostarczył nam nie tylko dreszczyku emocji, ale także okazji do wspólnej rywalizacji i zabawy. Wojtek Poniewierski okazał się mistrzem, zdobywając pierwsze miejsce, podczas gdy Zuzia Poniewierska i Iza Rybak zajęły zaszczytne drugie i trzecie miejsce.

SIERPIEŃ: Warsztaty literacko-plastyczne i artystyczne doznania

Sierpień przyniósł nam kolejne sześć spotkań, pełnych kreatywności i artystycznych doznań. Warsztaty literacko-plastyczne pozwoliły nam połączyć siły słowa i sztuki, tworząc unikatowe dzieła. Warsztaty z szycia i papierowej wikliny to nie tylko nauka nowych umiejętności, ale także okazja do rozwijania wyobraźni i eksperymentowania z różnymi materiałami. Jednym z najbardziej inspirujących wydarzeń był dzień malowania w plenerze. Pod otwartym niebem, otoczeni naturą, mogliśmy pozwolić naszej twórczej energii swobodnie płynąć. Efekty naszych wysiłków były nie tylko piękne, ale także niezwykle osobiste. W sierpniu stworzyliśmy także las w szkle, tworząc miniaturę przyrody w niewielkich naczyniach szklanych. To zadanie nie tylko rozwijało nasze umiejętności artystyczne, ale również pobudzało naszą świadomość ekologiczną. Wakacje w bibliotece przekształciły się w niezapomniane wspomnienia, pełne radości, nauki i kreatywności. To dowód na to, że nawet w samym sercu małego miasteczka można znaleźć miejsce, gdzie kultura, edukacja i wspólnota łączą się, tworząc wyjątkowy klimat. Niech te wakacyjne wspomnienia będą inspiracją do kolejnych spotkań i wydarzeń, które jeszcze bardziej zbliżą naszą społeczność.

KONKURS PLASTYCZNY - PIĘKNA NASZA NIEPODLEGŁA

Z okazji Narodowego Święta Niepodległości, zorganizowaliśmy wyjątkowy konkurs plastyczny pod nazwą „Piękna Nasza Niepodległa”. Celem konkursu było nie

tylko rozwijanie poczucia tożsamości narodowej, ale również budzenie dumy z bycia Polakiem, uwrażliwianie na trudną historię Polski oraz na bohaterstwo Polaków w walce o wolną Ojczyznę. Dodatkowo, konkurs miał motywować uczestników do rozwijania pasji historycznych i artystycznych oraz kształtować ich wrażliwość estetyczną. Prace wszystkich uczestników okazały się niezwykle ciekawe i pomysłowe. Dlatego też, zdecydowaliśmy się wyróżnić każdego artystę za wkład w wyrażenie piękna i głębokich wartości związanych z naszą niepodległością. Niezwykłe talenty znalazły swoje miejsce na podium, a laureaci konkursu to: I miejsce: Tymon Leśniowski, II miejsce: Szymon Szabiński, III miejsce (ex aequo): Maja Sojka i Hania Jaworska. Serdecznie gratulujemy zwycięzcom oraz wszystkim uczestnikom, którzy poprzez swoje prace przyczynili się do budowania więzi z historią i kulturą naszego kraju. Konkurs „Piękna Nasza Niepodległa" okazał się nie tylko wyjątkową okazją do wyrażenia artystycznych pasji, ale również do pogłębienia zrozumienia i szacunku dla dziedzictwa, które kształtuje naszą wspólną polską tożsamość.

NARODOWY PROGRAM ROZWOJU CZYTELNICTWA

Nasza Biblioteka po raz kolejny jest beneficjentem Programu Wieloletniego „Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025", w ramach, którego zdefiniowany jest Priorytet 1 „Poprawa oferty bibliotek publicznych, Kierunek Interwencji 1.1 „Zakup i zdalny dostęp do nowości wydawniczych", który realizuje Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego i Sportu za pośrednictwem Biblioteki Narodowej. W 2023 roku na realizację zadania „Dofinansowania dla bibliotek publicznych na zakup nowości wydawniczych oraz usługi zdalnego dostępu do książek w formatach e-booków i/lub audiobooków i/lub synchrobooków – Priorytet 1. Kierunek Interwencji w ramach NPRCz 2.0" Biblioteka uzyskała środki finansowe Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w wysokości 1615 zł. Głównym celem Priorytetu, realizowanego w ramach Programu Wieloletniego Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa w latach 2021 – 2025, jest zwiększenie atrakcyjności oferty bibliotek publicznych poprzez zwiększenie udziału nowości wydawniczych w zbiorach bibliotek. W związku, z czym w ostatnich miesiącach nasz księgozbiór wzbogacił się o ciekawe pozycje książkowe. Nowości można przeglądać, wyszukiwać oraz rezerwować w zakładce „księgozbiór online" na stronie internetowej https://gbpolesnica.naszabiblioteka.com/.

KAMPANIA SPOŁECZNA MAŁA KSIĄŻKA WIELKI – CZŁOWIEK

W tym miejscu chcielibyśmy przypomnieć, że w naszej bibliotece nadal trwa inspirująca kampania społeczna pod hasłem „Mała Książka, Wielki Człowiek", do której, jak co roku, włączyliśmy się z ogromnym entuzjazmem. Ta inicjatywa skierowana jest szczególnie do dzieci w wieku przedszkolnym, choć z doświadczenia wiemy, że dzieci wkraczając w wiek szkolny z chęcią kontynuują uczestnictwo w projekcie zdobywając kolejne dyplomy i nagrody. Dla każdego, kto zapisze swoje dziecko do biblioteki, przygotowaliśmy wyjątkową wyprawkę czytelniczą. Zawiera ona nie tylko ciekawą książkę, taką jak „Pierwsze czytanki dla…" czy „Krasnal w krzywej czapce", ale również Kartę Małego Czytelnika. Ta karta to nie tylko dokument przynależności do naszej biblioteki, ale także wyjątkowa pamiątka. Dziecko będzie mogło zbierać na niej naklejki – jedną za każdą wizytę zakończoną wypożyczeniem książki z naszego bogatego księgozbioru dziecięcego. Z dumą informujemy, że w ostatnich miesiącach grono naszych czytelników znacznie się powiększyło, a każdy nowy Mały-Wielki entuzjasta literatury to dla naszej biblioteki prawdziwa skarb. Serdecznie witamy wszystkich nowych czytelników i zachęcamy do odkrywania fascynującego świata książek razem z nami.

SOBOTNIE KREATYWNE WARSZTATY

Jak co roku wraz z początkiem września powróciliśmy do spotkań z cyklu „Kreatywne soboty", na których organizowane są różnego rodzaju warsztaty czytelniczo – plastyczne dla dzieci. Podczas sobotnich spotkań wspólnie realizujemy ciekawe przedsięwzięcia, staramy się tak urozmaicić zajęcia, aby za każdym razem były w jakiś sposób niepowtarzalne. Dzieci poznają zasady funkcjonowania biblioteki, uczą się pracy z książką, czytają, rysują, malują, grają w gry planszowe i ruchowe. Spotkania, choć prowadzone w formie zabawy, mają przede wszystkim wymiar edukacyjny. Dzieci uczą się, że wizyta w bibliotece, to nie przykry obowiązek, ale prawdziwa przygoda. Od początku września odbyło się już 11 spotkań, podczas których powstały m.in.: jesienne prace plastyczne czy superslimy. Listopad spędziliśmy z Harrym Potterem. Odbyły się 3 spotkania inspirowane światem Harrego Pottera, dzięki którym uczestnicy mogli poznać tą fascynującą i wyjątkową serię książek i filmów oraz przygotować się na tematyczne Andrzejki! W listopadzie nasza biblioteka m.in. zmieniła się w prawdziwe kino, a na kreatywnych warsztatach wykonaliśmy iście magiczne różdżki oraz krawaty rodem z Gryfindoru. Zapraszamy wszystkich chętnych, którzy nie mieli jeszcze okazji być z nami na warsztatach. Spotkania odbywają się w każdą sobotę od godziny 10.00 do 11.30.

ANDRZEJKI W BIBLIOTECE - MAGICZNY ŚWIAT HARREGO POTTERA

30 listopada, nasza biblioteka zamieniła się w miejsce pełne magii i uroków, gdyż odbyły się tu niezwykłe Andrzejki dla dzieci i młodzieży. Tegoroczny temat przewodni przeniósł nas w magiczny świat Harrego Pottera, w którym każdy uczestnik mógł poczuć się jak prawdziwy czarodziej. Na uczestników czekał słodki poczęstunek, który dodatkowo urozmaicił atmosferę tego wyjątkowego wieczoru. Zabawy, tańce oraz wróżby wprowadziły wszystkich w wesoły nastrój, a tematyczna sceneria stworzyła niepowtarzalny klimat. Nie sposób zapomnieć o magicznej atmosferze, jaka panowała w bibliotece podczas tego wyjątkowego wydarzenia. Andrzejki okazały się nie tylko czasem zabawy, ale także chwilą wspólnego odkrywania tajemniczego świata magii. Było magicznie, miło, a bawiąc się razem, stworzyliśmy niezapomniane chwile, które z pewnością na długo pozostaną w naszej pamięci. Dziękujemy wszystkim za udział i wspólnie spędzony czas!

Minione miesiące w naszej bibliotece były pełne fascynujących spotkań, inspirujących warsztatów i magicznych chwil. Cieszymy się, że mogliśmy dzielić te chwile z naszymi czytelnikami i zapraszamy do wspólnego odkrywania świata literatury. Jednak to nie koniec naszych bibliotecznych przygód! Kolejne miesiące przyniosą ze sobą nowe wydarzenia, ciekawe spotkania i jeszcze więcej inspiracji. Z nadzieją patrzymy w przyszłość, wierząc, że każde kolejne spotkanie w bibliotece będzie dla Was wyjątkowym doświadczeniem.

Jak zwykle zachęcamy do śledzenia naszych wydarzeń na naszej stronie internetowej pod adresem https://gbpolesnica.naszabiblioteka.com/, gdzie znajdziecie więcej informacji o nadchodzących spotkaniach, konkursach i wszelkich działaniach kulturalnych. Serdecznie dziękujemy za udział w naszych wydarzeniach i już teraz zapraszamy do kolejnych, które z pewnością dostarczą Wam niezapomnianych chwil literackiej rozrywki i edukacji. Do zobaczenia w bibliotece!

Tekst i zdjęcia: Agnieszka Szabłowska –Ambroży

PSP w Oleśnicy

A TO POLSKA WŁAŚNIE!

11 listopada to dzień - symbol. Symbol walki o wolność, symbol zwycięstwa. O tym dniu marzyli nasi rodacy. Mężczyźni i kobiety, dziewczęta i chłopcy, którzy własne życie składali w ofierze ojczyźnie, za jej wolność, niepodległość, którzy przelewali za nią krew. Nasi pradziadowie mieli ojczyznę w sercu. To oni wierzyli, że naród przetrwa. I przetrwał. Dziś ojczyzna jest w naszych rękach, w rękach wolnych Polaków. Pamiętamy o ofierze życia rodaków starających się wydrzeć ojczyznę z rąk zaborców, walczących na frontach I i II wojny światowej, przeciwstawiających się ideologii komunistycznej. To dzięki nim jesteśmy ludźmi otwartymi, tolerancyjnymi, dbającymi o środowisko, znającymi historię, stanowiącą jeden z najistotniejszych elementów scalających naród, kultywującymi tradycje i szanującymi symbole narodowe, ludźmi dumnymi ze swojego pochodzenia, szczycącymi się osiągnięciami nie tylko swoimi, ale i innych Polaków. Na tym właśnie polega współczesny patriotyzm.

W tym roku z inicjatywy pań Katarzyny Skład i Anety Jońcy przy silnym wsparciu pani dyrektor Renaty Krawczykowskiej, państwa Lucyny Ratusznik, Łukasza Kozłowskiego i wychowawców wszystkich klas społeczność Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy Marszem Niepodległości dała wyraz swojego patriotyzmu. Wszyscy pragnęli zamanifestować przywiązanie do ojczyzny, swoją dumę. Uczniowie licznie zaangażowali się także w przygotowanie ekspozycji prac, plakatów, transparentów, na których przedstawiono wszystko, co Polacy mają do zaoferowania Europie i światu. Zdobytą wiedzę i poznane ciekawostki związane z poszczególnymi kategoriami a utrwalone między innymi na transparentach i plakatach uczniowie będą mogli sprawdzić podczas quizu wiedzowego o ojczyźnie pt. „A to Polska właśnie…", który zostanie przeprowadzony w naszej szkole.

Jeśli chodzi o Polskę, powodów do dumy jest naprawdę bardzo dużo w każdej dziedzinie życia. Szkolna hala gimnastyczna zamieniła się w barwną galerię, gdzie swoje miejsce znaleźli obok ojców polskiej niepodległości polscy naukowcy, nobliści, sportowcy, artyści filmowi. Na drabinkach sali sportowej dumnie widniały znaki graficzne najlepszych polskich uniwersytetów i słynnych muzeów. Loga parków narodowych i krajobrazowych sąsiadowały z emblematami parków zabawy i rozrywki. Można było podziwiać pomniki przyrody, polskie zabytki i skarby z listy UNESCO. Nie zabrakło przypomnienia rodzimych

Uczniowie prezentujący swoje prace

Uczestnicy Marszu dla Niepodległej

Uroczysta akademia pt. „A to Polska właśnie..."

zwyczajów i tradycji, a także fotografii apetycznych potraw typowych dla naszej kuchni. Cała społeczność Oleśnicy mogła zobaczyć efekty pracy uczniów, którzy dumnie prezentowali je podczas przemarszu. Maszerujący witani byli uśmiechami a także radosnym machaniem rąk i biało - czerwonych chorągiewek. Po marszu uczestnicy mogli wysłuchać krótkiego koncertu piosenek patriotycznych przygotowanego przez uczniów naszej szkoły a zakończonego uroczystym odśpiewaniem hymnu państwowego.

Podczas szkolnych obchodów Dnia Niepodległości nie zabrakło także uroczystej, oficjalnej części. Uświetnili ją wszyscy przybyli goście, którzy zaszczycili nas swoją obecnością, odnoszące się do chlubnej przeszłości naszej małej ojczyzny wystąpienia Burmistrza Miasta i Gminy Oleśnica Pana Leszka Judy i Dyrektora PSP w Oleśnicy Pana Piotra Strzeleckiego, kwiaty złożone przy pomniku hallerczyków. O nasze wspólne bezpieczeństwo zadbała policja.

„A to Polska właśnie!" - chciałoby się powiedzieć. Różnorodna, piękna, kolorowa… Polacy potrafią znaleźć się ponad podziałami. Wyraźnie dali temu wyraz podczas tegorocznych obchodów Święta Niepodległości. Dlatego jego mottem stały się te słowa generała Władysław Andersa: „Odrzućmy wszystko, co nas dzieli i bierzmy wszystko co nas łączy".

Tekst: Katarzyna Skład
Zdjęcia: archiwum szkolne

BEZPIECZNA DROGA DO SZKOŁY

W dniu 03.10.2023 r. odbyło się spotkanie edukacyjno-profilaktyczne dla klas I. Naszym gościem był dzielnicowy - mł. asp. Michał Walczyk. Tematem pogadanki była Bezpieczna droga do szkoły. Pan dzielnicowy przypomniał zasady bezpiecznego poruszania się po drodze w przypadku, kiedy nie ma chodnika lub pobocza, prawidłowego przekraczania jezdni, zachowania w miejscach oczekiwania na przyjazd autobusów. Podkreślił także, jak ważne jest noszenie elementów odblaskowych na odzieży czy plecakach, zwłaszcza po zmroku. Poruszył temat wyposażenia roweru, aby uczulić uczestników jak ważne jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym oraz jak sami możemy o nie zadbać nosząc elementy odblaskowe. Uczniowie aktywnie uczestniczyli w spotkaniu, zadawali pytania oraz wykazali się dużą znajomością zasad ruchu drogowego. Takie przedsięwzięcia odbywają się w naszej szkole od wielu lat i przynoszą dobre efekty. Liczę, że i tym razem wiedza teoretyczna znajdzie zastosowanie w praktyce.

Uczniowie klasy I z dzielnicowym mł. asp. Michałem Walczykiem

ŚWIATOWY DZIEŃ ŻYCZLIWOŚCI I POZDROWIEŃ

21 listopada br. obchodziliśmy w naszej szkole Światowy Dzień Życzliwości i Pozdrowień. Był to wyjątkowy dzień: pełen uśmiechów, miłych słów, gestów, pozytywnych emocji. Na szkolnym korytarzu powstało piękne Drzewo Życzliwości, gdzie na przygotowanych kolorowych listkach każdy mógł napisać coś miłego, swoje dobre pozytywne życzenia i myśli. W tym wyjątkowym dniu nauczyciele, pracownicy szkoły oraz uczniowie zostali obdarowani cukierkami, które przekazało Stowarzyszenie „Wspólnota Oleśnicy", za co bardzo dziękujemy. Bardzo ważne jest, aby być świadomym, że należy być życzliwym nie tylko w święta, ale również, na co dzień, ponieważ warto jest traktować innych tak, jakbyśmy sami chcieli być traktowani.

WARSZTATY PROFILAKTYCZNE

W dniu 21.11.2023 r. w naszej szkole miały miejsce warsztaty profilaktyczne prowadzone przez Małopolskie Centrum Profilaktyki. Adresatami byli: rodzice oraz uczniowie z klas 7-8. Tematyka realizowanych przedsięwzięć:

- Klasy 7 - Po drugiej stronie ekranu – pułapki korzystania z komputera i Internetu;
- Klasa 8 - Smartfon jak narkotyk;
- Rodzice -Uzależnienia behawioralne – sieciohol izm.

Uczniowie zapoznali się z pojęciem uzależnienia behawioralnego i nauczyli się rozpoznawać jego przejawy. Zrozumieli granicę między światem realnym

i wirtualnym, wykształcili postawę ograniczonego zaufania i dystansu wobec mediów społecznościowych. Warsztaty cieszyły się dużym zainteresowanie nie tylko ze strony uczniów, ale również rodziców. Forma ich prowadzenia była bardzo efektywna, dzięki czemu aktywizowała do dialogu i refleksji. Dzięki bardzo dobrej współpracy z Urzędem Miasta i Gminy Oleśnica możemy realizować wiele ciekawych i potrzebnych przedsięwzięć, za co dziękujemy Burmistrzowi Miasta i Gminy Oleśnica – Leszkowi Judzie.

Tekst i zdjęcia: Karolina Wieczorek
pedagog szkolny

XXI KONKURS ŚPIEWU KARAOKE 2023/24

W XXI konkursie, Jury oceniało nagrania własnych wykonań ulubionych utworów muzycznych (klipów wideo) przesłane przez uczestników. Do udziału zakwalifikowano dwadzieścia trzy osoby. Podobnie jak w zeszłym roku, listę piosenek zdominowała Sanah, ale pojawiły się też utwory: Rihanny, Darii Zawiałow, Kwiatu Jabłoni czy Roksany Węgiel. Zwyciężczynią XXI edycji konkursu została Lena Pawlicka z klasy 5a. W składzie Jury zasiadali: Edyta Adamczyk, Elżbieta Belzyt, Dorota Mrówka - Panek, Milena Guz z klasy 5a oraz Grzegorz Poniewierski. Wszyscy uczestnicy otrzymali atrakcyjne nagrody.

Tekst i zdjęcia: Grzegorz Poniewierski

Od lewej: Lena Pawlicka kl. 5a - I miejsce; Laura Głowniak kl. 7a, Aniela Pałys kl. 6b – II miejsce; Barbara Gruszka kl. 4b – III miejsce

CIEKAWE SPOTKANIE W URZĘDZIE MIASTA I GMINY OLEŚNICA

Lekcja wiedzy o społeczeństwie w UMiG Oleśnica

22 listopada br. miała miejsce nietuzinkowa lekcja wiedzy o społeczeństwie. Tego dnia wspólnie z moimi koleżankami oraz kolegami z kl. VIII „a" udaliśmy się wraz z nauczycielem –panią Izabelą Chrzanowską do Urzędu Miasta i Gminy Oleśnica. W sali konferencyjnej urzędu spotkaliśmy się z burmistrzem Miasta i Gminy Oleśnica- panem Leszkiem Judą. Pan Burmistrz przybliżył nam historię samorządu terytorialnego III Rzeczypospolitej. Ponadto dowiedzieliśmy się, na czym polega praca burmistrza oraz jakie zadania stoją przed radnymi. Bardzo interesujące było również to, jakie inwestycje zostały zaplanowane w naszej gminie. Po spotkaniu z Panem Burmistrzem udaliśmy do pokoju, w którym urzęduje zastępca kierownika Urzędu Stanu Cywilnego- Katarzyna Lalewicz. Pani Lalewicz opowiedziała nam, jakie sprawy możemy załatwić w urzędzie, między innymi to, w jaki sposób wyrobić dowód osobisty. Dodatkowo wyjaśniła jak wyglądają procedury dotyczące zmiany imienia. Korzystając ze sposobności zadawaliśmy Panu Burmistrzowi oraz zastępcy kierownika USC wiele pytań. Padło m.in. to dotyczące formalności związanych z zawarciem związku cywilnego. Byliśmy również żywo zainteresowani tym, jak wygląda praca w poszczególnych referatach oraz jakie sprawy można w nich załatwić. Ze spotkanie wyszliśmy nie tylko wzbogaceni o wiedzę, ale też o drobne upominki, które będą nam przypominać o tym miłym spotkaniu.

Tekst: Amelia Nogaś,
uczennica kl. VIII "a"

DUCHOWA UCZTA W „BETANII”

Kiedy słyszymy nazwę Betania, na myśl przychodzi nam wioska położona nieopodal Jerozolimy, związana z życiem i działalnością Jezusa. Została ona upamiętniona w Nowym Testamencie, jako miejsce zamieszkiwania przyjaciół Jezusa - rodzeństwa: Marii, Marty i Łazarza. Ich dom słynął z wielkiej gościnności. Na kartach Ewangelii znajdziemy opisy mówiące o tym, że Jezus zachodził do Betanii, będąc w drodze do Jerozolimy. Tam życzliwie przyjmowany w domu swoich przyjaciół, zawsze znajdował m.in. odpoczynek i pożywienie.

W pierwszym tygodniu października, ponad 30-osobowa grupa trzecioklasistów z naszej szkoły wraz z opiekunami udała się do Rabki-Zdroju. W tym malowniczym, górskim miasteczku, położonym w województwie małopolskim na wysokości 500–560 m n.p.m., przy ul. Cichej, znajduje się Dom Rekolekcyjno-Wypoczynkowy o wdzięcznej - biblijnej nazwie „Betania”, którego dyrektorem jest ks. Rafał Gudwański. Tam przez dwa dni naszego pobytu doświadczyliśmy od gospodarza i pracowników ośrodka ogromu serdeczności i gościnności, która jest jedną z form braterskiej miłości.

Celem naszego pobytu w tym wyjątkowym miejscu było nade wszystko pogłębienie relacji z Bogiem i drugim człowiekiem, kontemplowanie Stwórcy w pięknie górskiej przyrody oraz ładowanie swoich „duchowych akumulatorów”. Nieodłącznym priorytetem wycieczek górskich jest również stworzenie młodemu pokoleniu warunków do aktywności fizycznej i upowszechnianie zdrowego stylu życia.

Piękna pogoda, która towarzyszyła nam przez kolejne dwa dni pobytu w Rabce, sprzyjała realizacji wszystkich założeń organizatorów. Po przyjeździe do „Betanii”, zakwaterowaniu i pysznym obiedzie wyruszyliśmy na szlak. Góra Maciejowa (837 m n.p.m.) w Gorcach stała się doskonałym celem naszej pieszej wędrówki. Trasa wiodła wśród lasów, łąk i przepięknych gorczańskich polan. Świeże górskie powietrze, zapach trawy, siana na łąkach/halach oraz zapierające dech w piersiach widoki na góry i doliny pozwalały doświadczać bliskości Stwórcy oraz więzi z naturą. W doborowym towarzystwie „Bożych dzieł” mogliśmy również delektować się czasem wolnym, z dala od trosk dnia powszedniego.

Po powrocie ze szlaku, mimo zmęczenia udaliśmy się na kolejną „Ucztę Duchową”. Tym razem do kaplicy św. Jana Pawła II, gdzie pod przewodnictwem ks. Rafała (czynnie zaangażowani) uczestniczyliśmy we Mszy Świętej i nabożeństwie różańcowym.

Człowiek, jako istota duchowo-cielesna musi dbać jednocześnie o ciało, by z głodu nie odmówiło posłuszeństwa. O to również zatroszczył się gospodarz domu rekolekcyjnego. Przygotował dla nas ognisko z pieczeniem kiełbasek. A przy tym radości było, co niemiara:

Wesoło i radośnie podczas wyjazdu do Rabki

„tańce, hulanki, swawole…”. Takim akcentem zakończyliśmy nasz pierwszy dzień pobytu, bo o nocy wspominać nie wolno, ciii...

Środowy poranek przywitał nas śniadaniem, po którym wyruszyliśmy do kolejnego, wyjątkowego miejsca w Rabce. Był to Park Zdrojowy, który znajduje się w centrum tamtejszego uzdrowiska i zajmuje powierzchnię 30 ha. Okazał się on doskonałym miejscem wypoczynku i zabawy dla dzieci, wśród zieleni i kwiatów. Jedną z licznych, ale rzadko spotykanych atrakcji w parku był wodny plac zabaw, który w sezonie letnim zapewne dostarcza dzieciom niezapomnianej rozrywki. Poza nim była jeszcze „ostra”, ale bezpieczna i edukacyjna jazda na gokartach, w znajdującym się tam miasteczku ruchu drogowego. Ponadto park linowy oraz dmuchane zjeżdżalnie. Nie zabrakło również czasu na zakup pamiątek, który jest nieodłącznym elementem wyjazdów i swoistą, „wisienką na torcie”. Reasumując, Park Zdrojowy był megaatrakcją dla nas wszystkich, nie pomijając opiekunów.

Po powrocie do ośrodka czekał na zmęczonych wycieczkowiczów domowy obiad, a po nim pakowanie bagaży oraz wspólne pamiątkowe zdjęcie.

W radosnym nastroju, ale z lekkim niedosytem, bo (niektórym) jeszcze żal było odjeżdżać, wróciliśmy szczęśliwie do domów.

Mamy nadzieję, że po naszym pobycie w „Betanii” pozostaną u dzieci tylko miłe wspomnienia oraz dobre, duchowe owoce.

Tekst i zdjęcia: Anna Adamczyk

W KROPLACH JESIENNEGO DESZCZU, ŚLADAMI KULTURY BENEDYKTYŃSKIEJ NA ŁYSICĘ

„Póki cię nie zżarła nuda,
Póki siłę jeszcze masz,
Póki ci nie straszne słońce,
Wielki deszcz i silny wiatr (…)”

Pielgrzymka to wydarzenie o charakterze religijnym. Wpisana jest ona w życie chrześcijan i symbolizuje indywidualną wędrówkę człowieka śladami Zbawiciela. Bardzo często mówimy, że są to „rekolekcje w drodze”, rekolekcje, które mają niezwykłą moc, gdyż są zdolne do wewnętrznej przemiany jednostki ludzkiej. Turystyka religijno-pielgrzymkowa przeznaczona jest dla człowieka, któremu niestraszne są warunki atmosferyczne, niewygody i trud wędrowania, a na czele jego wartości jest zawsze sam Bóg. Takich osób nie brakuje w naszej szkolnej i parafialnej społeczności. Dowodem na to była 50- osobowa grupa Uczniów, ich Rodziców/Opiekunów i Nauczycieli, którzy 23 września br. wyruszyli na XXIV Świętokrzyski Rajd Pielgrzymkowy. Tego dnia oleśnicka wspólnota znalazła się w szeregach 1843 turystów-pielgrzymów, wędrujących po szlakach Świętokrzyskiego Parku Narodowego do najstarszego w Polsce sanktuarium. Tak, więc krok za krokiem, bez względu na wiek, pogodę i długość trasy wszyscy podążali w jednym celu, by oddać pokłon Relikwiom Drzewa Krzyża Świętego, które od XIV w. są tam czczone, przechowywane i strzeżone. Tegorocznej pielgrzymce przyświecało piękne hasło: „Krzyż drogowskazem życia”, a wędrującym towarzyszyły: przelotne opady (już) jesiennego deszczu, zachmurzone niebo i co bardzo ważne - pogoda ducha. Zarówno dzieciom jak i dorosłym przyświecał osobisty motyw wyprawy. Niektórzy wędrowali, aby za coś podziękować, a jeszcze inni, by prosić o potrzebne łaski…

W tym roku rozpiętość wiekowa uczestników rajdu była bardzo duża - „od drugaka do starszaka”. Jednymi z najmłodszych piechurów z naszej szkoły byli uczniowie, a zarazem harcerze z klas drugich, którzy pod opieką Rodziców, Opiekunów, Nauczycieli/ Druhów wraz z Przewodnikiem PTTK podążali na szczyt Łysej Góry. Tegoroczna wędrówka wiodła nas trasą „Benedyktyńską”, ukazującą m.in. działalność zgromadzenia zakonnego, które założyło opactwo na Świętym Krzyżu. Według tradycji utworzenie klasztoru na Łysej Górze miało nastąpić w 1006 r. z fundacji Bolesława Chrobrego. Niektórzy naukowcy są jednak zdania, że było to w wieku XII i jako fundatora wskazują króla Bolesława Krzywoustego. Nasz pielgrzymi szlak miał swój początek w parafialnym kościele w Hucie Nowej. Stamtąd, po modlitwie, jeszcze bez deszczu wyruszyliśmy do

obranego celu. Na tej trasie, razem z nami podążało 150 pątników pochodzących z różnych zakątków kieleckiej i sandomierskiej diecezji. Zwieńczeniem naszego pielgrzymowania był udział w koncelebrowanej Mszy Świętej, która była m.in. uwielbieniem Boga za dar zbawienia. Tym razem nie była Ona sprawowana na zewnątrz, lecz (ze względów atmosferycznych) w bazylice na Świętym Krzyżu. Eucharystii przewodniczył ks. Bp Jan Piotrowski - ordynariusz kielecki, w asyście Biskupa sandomierskiego Krzysztofa Nitkiewicza i kilkudziesięciu kapłanów. Na zakończenie wspólnej Uczty Eucharystycznej Pasterz naszej diecezji podziękował wszystkim pielgrzymom za ich trud. Wyraził także radość z udziału wielu grup pielgrzymkowych z odległych stron diecezji i nazwał nas „Przyjaciółmi Jezusa Chrystusa”. Eucharystię zakończyło błogosławieństwo relikwiami Krzyża Świętego, po które od wieków przybywali do sanktuarium królowie, książęta, dostojnicy państwowi i zwykli wierni. I tak kolejny rajd pielgrzymkowy, kolejny szlak, kolejna przygoda za nami. Warto wspomnieć, że jego inicjatorem był w 2000 r. śp. Biskup Kazimierz Ryczan. Przez wiele wcześniejszych lat rajd cieszył się ogromnym zainteresowaniem. Statystyki ukazują, że w tym religijnym wydarzeniu brało udział nawet 5 tys. uczestników.

Mamy nadzieję, że z czasem powróci do „liczebnej świetności" ta niecodzienna wyprawa, gdyż z relacji uczestników wiemy, że dostarcza ona samych pozytywnych doznań i emocji. Ponadto, jest również okazją do pogłębienia wiary, przemyśleń i refleksji. Stwarza niecodzienną okazję do zawarcia nowych znajomości i pogłębienia przyjaźni. Pozwala na popularyzację wśród turystów-pielgrzymów Sanktuarium na Świętym Krzyżu, jako Pomnika Historii oraz promowanie piękna przyrody, historii i dziedzictwa kulturowego Gór Świętokrzyskich. Mało istotnym, ale jednak dla niektórych ważnym elementem składowym, mający wpływ na atrakcyjność tej imprezy jest możliwość degustacji wyjątkowego bigosu, na który przyjdzie nam czekać aż 369 dni. Wszyscy uczestnicy Rajdu pragną podziękować Panu Burmistrzowi Leszkowi Judzie za współfinansowanie ze środków Urzędu Miasta i Gminy Oleśnica naszego wyjazdu na XXIV Świętokrzyski Rajd Pielgrzymkowy. Liczymy, że w następnym roku ze względu na XXV (jubileuszowy rajd) na nowo będziemy zachwycać się pięknem naszej „małej ojczyzny", wielbić Boga, budować pozytywne relacje i świetnie się bawić.

PS.„Pocztą pantoflową" doszły nas słuchy, że organizatorzy szykują na okoliczność jubileuszu niespodziankę .

Tekst i zdjęcia: Anna Adamczyk

Miesiąc Bibliotek Szkolnych

Od wielu lat w październiku obchodzony jest miesiąc bibliotek szkolnych. Hasło tegorocznej edycji to: „Biblioteka szkolna: moje szczęśliwe miejsce, w którym kwitnie kreatywność i wyobraźnia". Akcja jest doskonałą okazją do przeprowadzenia licznych lekcji, warsztatów, konkursów czy spotkań czytelniczych.

W naszej bibliotece również zainicjowano wiele wydarzeń o charakterze czytelniczo-kulturalnym.

Pierwszym było spotkanie autorskie z Waldemarem Cichoniem, autorem bardzo poczytnych książek „Cukierku, Ty łobuzie" czy „Jeśli się zgadzasz, zaszczekaj dwukrotnie". Pisarz podczas spotkania opowiedział o swojej twórczości, ale też wspomniał o pożytkach wynikających z czytania książek. W październiku miała miejsce wycieczka do Biblioteki Publicznej Miasta i Gminy Staszów, tam dzieci uczestniczyły w lekcji bibliotecznej oraz wykonały prace plastyczne. Będąc w Staszowie nie ominęliśmy również Biblioteki Pedagogicznej. Panie Bibliotekarki opowiedziały o księgozbiorze oraz o samej bibliotece. Dzieci obejrzały także wystawę prac poświęconą Mikołajowi Kopernikowi, patronowi roku 2023.

Ponadto w naszej szkolnej bibliotece odbyły się dwa konkursy. Pierwszy czytelniczy ze znajomości książki „O krakowskich psach i kleparskich kotach". Był on

Spotkanie w staszowskiej bibliotece

Uczestnicy i zwycięzcy konkursu

skierowany do uczniów kl. III. Zwyciężczynią okazała się Milena Guz, II miejsce zajęła Alicja Mróz oraz Kacper Kądziela, a III miejsce Laura Kądziela. Kolejny konkurs bazował na zajęciach czytelniczych z elementami biblioterapii. Zadanie konkursowe było dedykowane uczniom klas II, a polegało na ukazaniu piękna ogrodu, o którym była mowa podczas lekcji bibliotecznej. Najciekawszą pracę wykonała Lena Topór, a II i III miejsce zajęli kolejno Mikołaj Guła i Dawid Przekota.

Ostatnią, a zarazem nadal trwającą akcją jest „Bilet powrotny do biblioteki". Polega ona na tym, iż uczniowie klas I-VIII odbierają „bilety" i wypożyczają tematycznie do nich książki. Po „skasowaniu" całego biletu, czyli przeczytaniu ośmiu książek otrzymują upominek oraz dyplom.

Do brania udziału w tym ostatnim wydarzeniu nadal zachęcamy, bowiem akcja będzie trwała do końca półrocza roku szkolnego 2023/2024.

Tekst i zdjęcia: Kamila Wójtowicz-Bator

KOCHANE PIERWSZAKI 2023

21 września 2023 roku w Hali Legionów w Kielcach miała miejsce XIV edycja przedsięwzięcia edukacyjno – profilaktycznego „Kochane Pierwszaki". Organizatorem imprezy był Świętokrzyski Kurator Oświaty przy współudziale Biskupa Pomocniczego Diecezji Kieleckiej, władz województwa świętokrzyskiego, IPN w Kielcach oraz służb mundurowych.

Celem przedsięwzięcia było promowanie działań na rzecz bezpieczeństwa w ruchu drogowym, uświadomienie uczniom zagrożeń i skutków wypadków drogowych, zapoznanie uczniów, którzy rozpoczynają naukę w klasie I szkoły podstawowej z najważniejszymi zasadami bezpieczeństwa, kształtowanie umiejętności bezpiecznego zachowania się w ruchu drogowym oraz przewidywania skutków zabaw w pobliżu jezdni i na jezdni. W imprezie wzięło udział ponad 3000 uczniów klas pierwszych z wielu szkół naszego województwa. Nie zabrakło też naszych oleśnickich Pierwszaków. W czasie radosnej zabawy dzieci pod czujnym okiem swoich opiekunów, policjantów, strażaków i żołnierzy poszerzyły swoją wiedzę na temat bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Ogromnym zainteresowaniem cieszył się specjalistyczny sprzęt policyjny, wojskowy i pożarniczy oraz pokaz tresury psów policyjnych.

Biskup Pomocniczy Diecezji Kieleckiej – Marian Florczyk poświęcił dzieciom tornistry i przybory szkolne oraz udzielił pasterskiego błogosławieństwa na kolejne lata nauki szkolnej.

Dyrekcja PSP w Oleśnicy, wychowawcy klas pierwszych, rodzice i uczniowie serdecznie dziękują panu Leszkowi Judzie – Burmistrzowi Miasta i Gminy Oleśnica za wsparcie finansowe imprezy „Kochane Pierwszaki".

PASOWANIE NA PIERWSZAKA

Każdego roku w progach Publicznej Szkoły Podstawowej im. Stefana Żeromskiego w Oleśnicy witamy nowych pierwszoklasistów. Kilka pierwszych tygodni to czas na poznanie szkoły, jej zwyczajów, zdobycie nowych wiadomości i umiejętności. 13 października 2023 roku 37 uczniów z dwóch klas pierwszych niecierpliwie oczekiwało na najważniejszy moment uroczystości – pasowanie na ucznia. Zwyczaj ten podnosi rangę faktu rozpoczęcia nauki w szkole i jest powodem do dumy każdego pierwszaka. Dzięki temu dziecko ma poczucie, że bycie uczniem jest czymś ważnym i cennym. Świadkami tego ważnego wydarzenia byli licznie zgromadzeni goście, a wśród nich przedstawiciele samorządu gminnego, dyrekcja, nauczyciele, pracownicy szkoły, rodzice i uczniowie.

Uroczystość rozpoczęła się od powitania zgromadzonych gości, po czym na scenę raźnym krokiem w rytmie marsza Straussa „Baron Cygański" wkroczyli najważniejsi w tym dniu – Pierwszoklasiści. Dzieci

Uroczystość pasowania na pierwszaka- pamiątkowe zdjęcia

z ogromnym przejęciem zaprezentowały krótki program artystyczny, w skład którego wchodziły wiersze, piosenki, zabawy rytmiczne i układ taneczny do piosenki „Góry do góry", który wzbudził największy aplauz publiczności.

Podczas całej uroczystości dzieciom towarzyszyły dwa elfy, które za każde poprawnie wykonane zadanie przypinały do jesiennych drzewek kolorowe listki. Zgromadzona publiczność bez wahania zdecydowała, że pierwszaki świetnie zdały egzamin i mogą przystąpić do aktu pasowania. Po wprowadzeniu sztandaru szkoły i odśpiewaniu hymnu narodowego Pierwszoklasiści ślubowali:

- sumiennie wypełniać swoje obowiązki,
- dbać o dobre imię swej klasy i szkoły,
- swoim zachowaniem i nauką sprawiać radość rodzicom i nauczycielom,
- być dobrymi ludźmi i wzorowymi Polakami."

Akt pasowania dokonany symbolicznym ołówkiem przez dyrektora szkoły Piotra Strzeleckiego i oficjalne przyjęcie uczniów klas pierwszych do społeczności szkolnej było wyjątkowym przeżyciem dla dzieci. W czasie wypowiadania przez dyrektora słów „Pasuję cię na ucznia klasy pierwszej Publicznej Szkoły Podstawowej im. Stefana Żeromskiego w Oleśnicy" na twarzy każdego pierwszaka można było dostrzec wielkie przejęcie i powagę. Uczniowie otrzymali od dyrektora i wychowawców pamiątkowe dyplomy, od zaproszonych gości i rodziców – drobne upominki. Dopełnieniem uroczystości było – zgodnie z tradycją naszej szkoły – posadzenie pamiątkowych drzewek na placu szkolnym.

Dzień 13 października 2023 roku na długo pozostanie w pamięci tegorocznych Pierwszoklasistów. Stali się bowiem pełnoprawnymi uczniami Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy.

Teksty i zdjęcia: Lidia Strzelecka

Przedszkole

Ktoś, kiedyś powiedział, że czas płynie, jak rwąca rzeka. Ludzie starając się za nim nadążyć, tracą bezcenne chwile, chwile, które się już nigdy nie powtórzą, które miną bezpowrotnie. W naszym przedszkolu okiełznaliśmy czas w ramy cyklicznych zdarzeń. Tu nic nie zostaje pominięte, żadna uroczystość nie pozostaje bez echa, żadne zdarzenie nie pozostawia śladu. Tu kalendarz wydarzeń wypełniony jest po brzegi, aby nie tracić żadnej cennej chwili spędzonej razem. Duża w tym rola nie tylko kreatywnych nauczycieli, ale także energicznej pani dyrektor Renaty Kaczochy, która od niedawna podjęła swoje obowiązki gospodarza naszej placówki. Relację z życia przedszkola rozpoczynamy od wydarzenia, które ma ogromne znaczenie szczególnie dla 6-latków.

PASOWANIE NA STARSZAKA

(…) Wszyscy pięknie dziś ubrani,
Uśmiechnięci, uczesani,
Dzień ten w sercach nam zostanie,
Bo dziś będzie pasowanie.

Mowa tu oczywiście o „Motylkach”- przedszkolakach z najstarszej grupy wiekowej, które tymi słowami rozpoczęły uroczystość związaną z ich pasowaniem na Starszaka. Jak nakazuje tradycja zawsze, kiedy w naszym przedszkolu ma miejsce tak doniosłe święto, staramy się, aby było ono udziałem nie tylko naszych przedszkolaków, ale także ich rodziców i ludzi, którzy są blisko związani z naszą placówką: przedstawicielami władz Miasta i Gminy Oleśnica, tutejszej szkoły, parafii i biblioteki. Ich obecność dodaje naszej uroczystości wiele splendoru i powagi. Z wielką radością powitaliśmy, więc w progach przedszkola całe grono szacownych gości w osobie naszego włodarza – pana Leszka Judy, pani Sekretarz – Joanny Skórskiej, Przewodniczącej Rady Gminy – pani Krystyny Bator, dyrektora szkoły podstawowej – pana Piotra Strzeleckiego, dyrektor Centrum Kultury naszego miasteczka pani Joanny Pietras. Na nasze zaproszenie odpowiedziała również pani Beata Brykowska, która piastuje stanowisko dyrektora Gminnej Biblioteki Publicznej, a z naszą placówką łączy ją ścisła i serdeczna współpraca. Z uśmiechem na twarzy dzieci powitały również swoich kochanych rodziców, którzy liczną gromadą przybyli, aby uczestniczyć w tym wielkim wydarzeniu. Część artystyczna, którą przedszkolaki rozpoczęły uroczystość tradycyjnie już była wiązanką tańca, poezji, piosenki nawiązującą tematycznie do charakteru tego święta. Zwykle przygotowanie artystycznych popisów dzieci zajmuje wiele dni, bo przecież każdy z nich chce jak najlepiej wypaść na scenie. Dzieci w pocie czoła uczyły się przeróżnych pląsów, trudnych rymów i skocznych piosenek, dlatego też swój program zaprezentowały z wielkim zaangażowaniem i entuzjazmem.

Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica Leszek Juda – podczas zaprzysiężenia przedszkolaków

Dyrektor Gminnego Przedszkola Renata Kaczocha podczas uroczystości pasowania na przedszkolaka

Pamiątkowe zdjęcie gości podczas uroczystości pasowania na starszaka. Na pierwszym planie wieloletnia dyrektor przedszkola - Zofia Ambroży, przyjmująca podziękowania i gratulacje za swoją pracę na rzecz społeczności przedszkolnej

Pewnie odpowiadały też na pytania sprawdzające ich wiedzę i umiejętności. Zdany pomyślnie egzamin upoważnił ich do przyjęcia zaszczytnego tytułu Starszaka. Aktu tego dokonała dyrektor przedszkola pani Renata Kaczocha, która czarodziejskim ołówkiem dotykała ramion dzieci, mianując ich tym samym na Starszaka. W ślad za panią dyrektor podążała, dumna ze swych podopiecznych wychowawczyni pani Mariola Franusiak, która wręczała im pamiątkowe dyplomy i słodkie upominki. Nasi goście również obdarowali Starszaków cennymi prezentami. Święto pasowania na Starszaka zbiegło się z uroczystością pożegnania pani dyrektor Zofii Ambroży. Na jej ręce wdzięczne przedszkolaki złożyły kwiaty i odśpiewały jej ulubione piosenki. Pan Burmistrz – Leszek Juda również dziękował pani dyrektor za wiele lat owocnej współpracy. Wiele ciepłych słów padło także ze strony rodziców, którzy dziękowali jej za 40-letnią pracę na rzecz wychowania i edukacji kolejnych pokoleń przedszkolaków.

Życzenia wszelkiej pomyślności na dalszą drogę życia złożyli szanownej pani dyrektor także nauczyciele i współpracownicy. To był bardzo wzruszający moment tej uroczystości, która złotą czcionką wpisze się w kronikę naszego przedszkola.

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

„Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie". Te słowa wypowiedziane ongiś przez Stanisława Staszica nabierają dzisiaj szczególnego znaczenia. W dobie totalnego chaosu politycznego czujemy się zagrożeni i zagubieni. Gdzieś bardzo blisko naszych granic toczy się regularna wojna, gdzieś dalej wybucha jej nowe zarzewie. Państwa Unii Europejskiej zmagają się z falą uchodźców i zamiast jednoczyć się we wspólnych działaniach, dzielą się zarówno politycznie, jak i ideowo. Wiara chrześcijańska-odwieczne sacrum polskości, chwieje się w posadach. W takich czasach przyszło nam żyć, takie czasy są rzeczywistością dla najmłodszego pokolenia Polaków. Jakże im dziś łatwo zagubić swoją tożsamość w zderzeniu z powszechnym konformizmem i szeroko pojętą globalizacją. Jak wielką pokusą są dla nich najnowsze osiągnięcia techniki, gdzie piękny wirtualny świat często zastępuje im szarzyznę życia. To w tym wyimaginowanym świecie nasze dzieci próbują szukać prawdziwych ideałów. Ażeby tak nie było, trzeba nam rodzicom i nauczycielom przedsięwziąć wszelkie środki, mające na celu wskazanie młodemu pokoleniu właściwej drogi postępowania, aby nie zatracili w sobie poczucia patriotyzmu, woli walki o utrzymanie niepodległości, bo taką spuściznę otrzymali od swoich przodków. Jak powiedział nasz wielki patron św. Jan Paweł II „Wolności nie można tylko posiadać, ale trzeba ją stale zdobywać, tworzyć". Dlatego w tym dniu jednoczymy się we wspólnym marszu niepodległościowym, manifestując swoją postawą ducha wielkiego patriotyzmu i szacunku dla tych, którzy poświęcali życie za Ojczyznę. Oni ginęli za naszą wolność. Ich poświęcenie i determinacja w dążeniu do celu powinny być przykładem dla naszych wychowanków. To prawdziwi bohaterowie! Należy jednak pamiętać, iż szeroko rozumiany patriotyzm oznacza nie tylko troskę o własny dom, ojczyznę, ale także dbałość o dojrzałość psychiczną, moralną, duchową i religijną. Na nauczycielach edukacji przedszkolnej spoczywa, więc także obowiązek przekazywania najmłodszemu pokoleniu wiedzy na temat naszych przodków walczących o wolność oraz historycznych dziejów naszej ojczyzny. Szacunek dla narodowej przeszłości, tradycji, nieobojętność wobec teraźniejszości ma wpływ na naszą wspólną przyszłość, której współtwórcami będą wzrastające pokolenia. Marsz niepodległości, w jakim wzięły udział małe przedszkolaki był jedną z form przybliżania im tradycji naszych przodków. Zjednoczeni wspólną pieśnią ze starszymi kolegami ze szkoły podstawowej i z mieszkańcami Oleśnicy, nasze maluszki dumnie powiewały własnoręcznie wykonanymi chorągiewkami, akcentując tym samym swoją przynależność do wolnej Polski. Jeśli zaś patriotyzm można

Najmłodsi uczestnicy święta Niepodległości

zmierzyć siłą wokalu, to śmiało można powiedzieć, że przedszkolaki miłują swój kraj ponad wszystko, ponieważ w zorganizowanym przez panią Małgorzatę Malec i panią Agatę Strzelecką przeglądzie pieśni patriotycznej z wielkim zaangażowaniem odśpiewały znane utwory legionowe. A oklaskiwali ich znamienici goście, którzy z tej okazji zjawili się w naszym przedszkolu. Nasze zaproszenie przyjęli: Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica pan Leszek Juda, przewodnicząca Rady Miasta i Gminy Oleśnica pani Krystyna Bator, dyrektor Gminnej Biblioteki Publicznej w Oleśnicy pani Beata Brykowska, dyrektor Centrum Kultury pani Joanna Pietras i rodzice przedszkolaków. Wszyscy oni podziwiali występy taneczne dzieci z grupy „Stokrotki" i „Motylki" w składzie: Oliwia Topór, Natan Dziedzic, Nikola Myśliwiec, Jan Parchatko i wsłuchali się w słowa pieśni, „Co to jest niepodległość", którą odśpiewała Antosia Jaworska z grupy „Motylki". Na brawa zasłużył sobie również zespół w składzie: Nadia Kilar, Lenka Lalewicz, Paulinka Kozłowska, Oliwia Topór i Patrycja Ździebko. Dziewczynki zaśpiewały znaną pieśń „Rozkwitały pąki białych róż". Po nich na scenie pojawiła się Lenka Handzlik, a widzowie mogli usłyszeć w jej wykonaniu interpretację pieśni „Przybyli ułani". Tą samą pieśń wziął na swój warsztat także Antoś Machowski z „Żabek". Lilianka Lalewicz- Sztaba, Hania Janicka i Klara Osypowicz wspólnie wykonały pieśń „Płynie Wisła, płynie". Z pieśnią na ustach Hej, hej ułani" wystąpiła także Alicja Staworzyńska ze „Stokrotek", a najmłodszą grupę „Żabki" reprezentował Antoś Buczyński, Antosia Ździebko i Adaś Gruszka w utworze „Szara piechota". Piękną pieśń o polskim wojsku, które zapłaciło wielką cenę za naszą wolność, odśpiewała Lenka Błaszczyk z grupy „Biedronki", a o wielkiej miłości do ojczyzny zapewniały wszystkich w słowach swojej pieśni „Polska to mój kraj" Nela Ciesielska i Lenka Złotnik

z „Biedronek". Zwieńczeniem uroczystości było wykonanie przez wszystkich jej uczestników najbardziej chyba znanej pieśni z tamtych czasów „Warszawskie dzieci" i rozdanie nagród. Cenimy sobie takie chwile, kiedy jednym rytmem biją wszystkie serca małych i dużych Polaków i kiedy zgodnym chórem śpiewamy: „Jeszcze Polska nie zginęła, kiedy my żyjemy".

III ŚWIĘTOKRZYSKA OLIMPIADA PRZEDSZKOLAKA

Drużyna przedszkolaków z Burmistrzem MiG Oleśnica Leszkiem Judą, trenerem Łukaszem Kozłowskim oraz dyrektorem PSP w Oleśnicy Piotrem Strzeleckim

Poprzedzone wyczerpującymi treningami przygotowania naszych najstarszych przedszkolaków pod okiem pani Marioli Franusiak oraz koordynatora pana Łukasza Kozłowskiego, miały swój finał dnia14 listopada w Publicznej Szkole Podstawowej im. Stefana Żeromskiego w Oleśnicy, gdzie pod honorowym patronatem Świętokrzyskiego Kuratora Oświaty reprezentowanym przez panią Annę Sajkiewicz, starszego wizytatora i przy współpracy dyrektora Szkoły Podstawowej w Oleśnicy pana Piotra Strzeleckiego i dyrektora Przedszkola Gminnego w Oleśnicy pani Renaty Kaczochy odbył się etap powiatowy III Świętokrzyskiej Olimpiady Przedszkolaka. W tym wielkim wydarzeniu uczestniczyło pięć przedszkoli powiatu staszowskiego wyłonionych podczas eliminacji gminnych: Przedszkole nr 4 im. T. Kościuszki w Staszowie, Przedszkole z ZSP im. Jana Pawła II w Rytwianach, Przedszkole z Suchowoli, Publiczne Przedszkole w Zespole Placówek Oświatowych w Bogorii oraz tegoroczni gospodarze olimpiady Przedszkole Gminne im. Św. Jana Pawła II w Oleśnicy. Zmagania olimpijczyków poprzedził występ taneczny cheerleaderek z naszego przedszkola przygotowany przez panią Małgorzatę Malec. W zespole tancerek znalazły się: Lena Złotnik, Nela Ciesielska, Oliwia Błaszczyk, Dominika Górnicz, Wiktoria Górnicz, Hanna Janicka, Alicja Staworzyńska, Antonina Zdziebko, Amelia Odrobina, Liliana Lalewicz-Sztaba, Maja Mucha, Zuzanna Kawa. O artystyczną oprawę tego wydarzenia zadbała pani Teresa Wójcik. Nasze przedszkolaki w składzie: Oliwia Topór, Lena Lalewicz, Nadia Kilar, Patrycja Ździebko, Antonina Jaworska, Paulina Kozłowska, Dominik Borycki, Igor Majczak, Dawid Łukawski, Marcel Nowosielski, Natan Dziedzic, Nikolas Myśliwiec zajęli II miejsce. Wszyscy uczestnicy Olimpiady dzięki hojności sponsorów, którymi byli: Starosta Staszowski - Józef Żółciak, Burmistrz Miasta i Gminy Staszów – Leszek Kopeć, Burmistrz Miasta i Gminy Oleśnica – Leszek Juda, Bank PKO BP oddział w Staszowie reprezentowany przez Dyrektor Oddziału – Agnieszkę Kozłowską, Zakład Wienerberger – Ceramika Budowlana – Marcin Nowak oraz Tadeusz Marciniec – przedsiębiorca budowlany, otrzymali pamiątkowe dyplomy, puchary, medale i upominki. Nagrody, wspólna zabawa i sportowa rywalizacja wywołały wiele radości i uśmiechów na twarzach dzieci i dorosłych. Zwycięskiej drużynie życzymy sukcesów na kolejnych olimpijskich zmaganiach.

ŚWIATOWY DZIEŃ PLUSZOWEGO MISIA

(…) „Kto przytuli w ciemną noc?
Kto ma pocieszania moc?
Kto sekretów mych nie zdradzi?
Kto w potrzebie mi doradzi? Mój przyjaciel Miś maleńki...

25 listopada zapisał się w kalendarzu naszego przedszkola, jako: Święto Pluszowego Misia. Pluszowy Miś to najmilsza zabawka, najlepszy przyjaciel dzieci i niezastąpiona przytulanka przy zasypianiu. Jest on też najlepszym powiernikiem radości i smutków. Mimo upływającego czasu, mimo wielkich zmian, jakie niesie ze sobą technika, miś jest nadal przyjacielem dzieci, czy zatem wypada zapomnieć o urodzinach przyjaciela? Miś to nie tylko pluszowa przytulanka, to „ktoś" bardzo bliski, czuły, cierpliwy i często niezastąpiony. Misiaczki towarzyszą dzieciom zarówno w chwilach radości, jak i smutku. Są powiernikami dziecięcych tajemnic, ocierają łzy, pomagają zasypiać. To nic, że czasem jego naderwane uszko trzyma się tylko na kilku niteczkach, to nic, że często kolor jego futerka mocno wypłowiał i to zupełnie bez znaczenia, że po czekoladzie została mu na brzuszku brązowa plamka - to tylko jego zalety. Czym starszy miś, tym więcej tajemnic posiada i bliższy jest dziecięcemu sercu. Aby uczcić ten wyjątkowy dzień, do przedszkola przybyły dzieci ze swoimi pluszakami. Po śniadaniu wraz ze swoimi paniami, oddały się one radosnej zabawie w towarzystwie swoich misiów. W każdej grupie wiekowej odbywały się zajęcia dedykowane tylko i wyłącznie tym słodkim pluszakom: małym, dużym i brązowym, tym z klapniętym uszkiem i tym z łatką na brzuszku. Wszystkie one, bowiem są kochane przez dzieci, tym bardziej, im mocniej dotknął je ząb czasu. W każdej grupie

wiekowej powstawały ich urocze portrety, a piosenki na cześć misiów niosły się szerokim echem po przedszkolnych korytarzach. Seria filmów o Misiu Uszatku, Kubusiu Puchatku, Misiu Jogi i Colargolu uprzyjemniła dzieciom czas po smacznym deserku. Wszyscy ci bohaterowie kojarzą nam się pozytywnie, bo każdy z nich niesie ze sobą same dobre emocje.

ANDRZEJKOWE CZARY MARY

Będziemy wróżyć? Czemu nie!
Już błyszczą kocie oczy w mroku…
Wieczór andrzejek zdarza się
Raz jeden tylko w całym roku.
Woda gotowa, jest wosk już,
Cienie swój zaczynają teatr.
Na ścianę jak zza siedmiu mórz
Wielka wpływa karawela (…)

Bogusław Michalec

Listopad nie czaruje nas piękną pogodą, ale właśnie w tym czasie czary się zdarzają. Kiedy na ziemię opada ostatni liść wszystko staje się magią: deszcz za oknem, szybko zapadający zmierzch, zawodzenie wiatru wśród drzew. Okoliczności te tworzą wyjątkową aurę. Pewnie, dlatego właśnie o tej tajemniczej porze, obchodzimy „Andrzejki". Ten wyjątkowy wieczór wróżb celebrujemy z 29 na 30 listopada, w wigilię świętego Andrzeja, patrona Szkocji, Grecji i Rosji. I choć niektórzy historycy doszukali się ich związku już ze starożytną Grecją, to pierwsza polska wzmianka literacka o „Andrzejkach" pojawiła się w 1557. Jako, że dzień ten przypada na koniec roku liturgicznego, więc „Andrzejki" są doskonałą okazją do zorganizowania ostatnich hucznych zabaw i bali przed adwentem.

Dnia 30.11.2023 r. w naszym przedszkolu odbył się właśnie taki bal. Na tę okoliczność dzieci założyły bajkowe stroje swoich ulubionych bohaterów, aby zaakcentować wyjątkowość anrzejkowego święta. Ich pannie także wykazały się pomysłowością przyoblekając się w szaty królowych, czarownic, czy pszczółek. Nie strój jednak był tu najważniejszy, ale kreatywność tworzenia magii. Liczne konkursy i wróżby zorganizowane właśnie przez nie udowodniły, że naszych przedszkolaków czeka świetlana przyszłość, okraszona bogactwem, szczęściem i miłością. Choć dziś trudno uwierzyć, to niektórzy z nich będą w przyszłości mistrzami sportu, gwiazdami filmowymi i wygrają miliony w Toto-Lotka. Po wróżbach dzieci raczyły się słodkimi frykasami. Wszak cukier krzepi, a prawdziwą energią dzieci musiały wykazać się na dyskotece z udziałem wszystkich grup wiekowych. Jakże wdzięcznie wyginały one ciało w rytmie swoich ulubionych przebojów, z jaką gracją tworzyły kółeczka, wężyki i piruety. Bezcenny był uśmiech dzieci podczas andrzejkowej zabawy. Za żadne pieniądze nie kupi się szczęśliwych chwil spędzonych w gronie przyjaciół. Nie ma takich bogactw, którymi można by opłacić radości małych dzieci. Wystarczy jednak tylko odrobina ciepła, mała iskierka miłości i serca, a magia stanie się rzeczywistością.

WIELKI DAR SERCA DLA MAŁYCH PRZEDSZKOLAKÓW, CZYLI MIKOŁAJKI PO OLEŚNICKU

„Na całym tym świecie nie ma nic piękniejszego niż szczęście dziecka." L. Frank Baum. O wielkiej prawdzie tych słów możemy przekonać się zawsze, kiedy patrzymy na roześmiane buzie dzieci. Tak niewiele trzeba, aby dostarczać im pozytywnych emocji i wrażeń. Wystarczy tylko okazać im serce i poświęcić swój czas. Zawsze, kiedy zbliża się dzień 6 grudnia nauczyciele naszego przedszkola starają się zapewnić dzieciom jak najwięcej powodów do radości. Wymarzoną okazją ku temu są Mikołajki. Za każdym razem niosą one tyle radości, że jeszcze długo potem słychać echa dziecięcych rozmów na temat podarunków i autentyczności Świętego. W tym roku nasze przedszkolaki spotkały się z cudowną Śnieżynką, która szukała swojego Mikołaja. Zanim wspólnie go odnaleźli, bawili się przy dźwiękach zimowych melodii. Trzeba przyznać, że Śnieżynka od razu podbiła serca naszych milusińskich i wykazała się wielką pomysłowością w doborze zabaw i pląsów. Wielkie i małe koła, wężyki i saneczki wirowały po wielkiej sali „Stokrotek", a kiedy tancerze na chwilę zwolnili tempo, w drzwiach ukazał się On. Mowa oczywiście o świętym Mikołaju, który z wielkim workiem zmierzał w ich stronę. Przedszkolaki z ciekawością patrzyły na znakomitego gościa. Nie bały się go wcale, ponieważ na zajęciach ze swoimi paniami poznały go, jako człowieka dobrego serca, pełnego empatii – szczególnie w stosunku do dzieci. Siwe włosy, długa broda, czerwone odzienie, no i ten szczery uśmiech na twarzy – to wszystkie atrybuty Mikołaja. W wielkim worku schował jeszcze moc prezentów dla dzieci. Zanim zaczął je rozdawać zadał przedszkolakom fundamentalne pytanie: Czy były grzeczne?

Oczywiście to była tylko formalność, bo jak wieść niesie nasze dzieci wzorowo się zachowują, słuchają rodziców i swoich pań w przedszkolu. Rozdanie podarków trwało dość długo, ale niezmordowany Mikołaj spełniał swoją powinność ze szczerym uśmiechem i stoickim spokojem, mimo, że niejedno dziecko ukradkiem ciągnęło go za długą brodę, aby sprawdzić jej autentyczność. Jak co roku Mikołaj miał duże wsparcie ze strony swoich skrzatów – pomocników, które podobnie jak ich „Szef" obdarzały dzieci nie tylko prezentami, ale przede wszystkim dobrym słowem i miłym uśmiechem. Pewnie znane im było powiedzenie, że: „Człowiek jest tyle wart, ile warta jest dobroć jego serca, którą dzieli się z innymi. Dlatego jedni nie są warci złamanego grosza, a drudzy są po prostu bezcenni."

Za to serce, za pamięć i bezinteresowną pomoc w zorganizowaniu Mikołajek dziękujemy naszym niezawodnym przyjaciołom ze Stowarzyszenia Wspólnota Oleśnicy w osobach: Monika Kosałka, Edward Lalewicz, Małgorzata Ambroża, Bożena Latoch, Agata Duda, Wiesław Czupryn i Stanisław Ambroży, który reprezentował także Radę Sołecką Gminy Oleśnica. Słowa wdzięczności kierujemy również w stronę pani Anny Siudak, która wystąpiła w roli sympatycznej Śnieżynki, pani Beaty Marzec- naszej uroczej fotoreporterki i mamom z Rady Rodziców: Dominice Myśliwiec i Izabeli Lalewicz.

Teksty: Teresa Wójcik
Zdjęcia: archiwum przedszkola

Mikołajkowo, zabawnie i radośnie w oleśnickim przedszkolu

Sport

DWA ZŁOTE MEDALE NASZYCH DZIEWCZĄT W RAMACH WOJEWÓDZKICH IGRZYSK DZIECI

Bardzo udany początek roku szkolnego dla dziewcząt naszej szkoły podczas Wojewódzkich Igrzysk Dzieci rozgrywanych w ramach Ogólnopolskiego i Wojewódzkiego Kalendarza Imprez Sportowych. Na początku października dwa dziewczęce zespoły naszej szkoły wzięły udział w Finale Wojewódzkim Sztafetowych Biegów Przełajowych w Rytwianach. Drużyna dziewcząt z klas 5-6 dzielnie wywiązała się z roli faworytek do medalu tej imprezy i wywalczyła 1 miejsce oraz awans do zawodów krajowych, które odbyły się w Białymstoku 27-28 października 2023 roku. Nasze dziewczęta na trasie bardzo wymagającej przy niesprzyjającej jesienno-zimowej aurze pobiegły zajmując 18 miejsce w Polsce. Zmęczone po biegu, zziębnięte przed biegiem i zadowolone, że mogły tam być, reprezentować województwo świętokrzyskie, zdobywać nowe doświadczenie, walczyć do ostatnich sił wróciły do domów zmotywowane do ciężkiego treningu i walki w kolejnych latach o powtórzenie Mistrzostwa Województwa.

Skład sztafety- Alicja Bator-Maja Mysliwiec-Nikola Woch-Nikola Radzik-Oliwia Przekota i Majka Sowińska, rezerwowa Marika Głowacka i nieobecna Julia Sadłocha, która uczestniczyła w zawodach na szczeblu województwa.

Od lewej: Patrycja Jaskóła, Maja Myśliwiec, Nadia Płatek, Nikola Woch

Drugi złoty medal w tym roku szkolnym w finałach wojewódzkich szkolnych rozgrywek! Mistrzostwa Województwa Igrzysk Dzieci w koszykówce 3x3 – Oleśnica 22.11.23. Atmosfera mieszana po zawodach: łzy szczęścia i łzy bezradności. Ogromna radość dziewczynek po zdobyciu 1 miejsca i smutek po nieudanym turnieju dla chłopców, którzy po fazie grupowej i przegranych meczach z późniejszym mistrzem i vice mistrzem, nie mieli już dalszej możliwości gry o medale.

Kolejność końcowa:

Dziewczęta:
1. PSP Oleśnica;
2. Starachowice nr 11;
3. Kazimierza Wielka nr 1;
4. Starachowice nr 6;
5. Starachowice nr 9.

Skład zespołu: Myśliwiec Maja, Jaskóła Patrycja, Płatek Nadia, Woch Nikola.

Chłopcy:
1. Skarżysko Kamienna nr 2;
2. Tumlin;
3. Starachowice nr 5;
4. Starachowice nr 11;
5. Oleśnica i Mostki.

Skład zespołu: Bartosz Belzyt, Jakub Wieczorek, Jakub Krawczykowski, Adam Samiec.

Choć umiejętności techniczne i taktyczne naszych chłopców są bardzo duże, a na pewno wyższe niż u dziewczynek, to odważna gra 1x1, zaangażowanie i ruch na boisku koszykarek dały im zwycięstwo. Mocno trzymamy kciuki za chłopców w rozgrywkach szkolnych minikoszykówki 5x5 i medal w finale wojewódzkim. Gratulacje dla wszystkich naszych uczniów - sportowców!

AKTYWNI DLA NIEPODLEGŁEJ

11 listopada sportowcy naszej szkoły włączyli się w obchody 105 Rocznicy Odzyskania Niepodległości przez Polskę biorąc udział w Niepodległościowym Turnieju Tenisa Stołowego w Staszowie, podczas którego II miejsce w kategorii kl. 4-6 zdobyła Majka Sowińska. Reprezentacja naszej szkoły oprócz Majki to: Patrycja Jaskóła, Alicja Bator, Nikola Woch. Kolejnym akcentem był 31 Bieg Niepodległości w Stalowej Woli, gdzie na trasie ulicznego 800 metrowego biegu w obsadzie z całej Polski Ala Bator była tuż za podium. Dobrze, że możemy świętować rocznicę odzyskania niepodległości w ruchu, a jak widać w oleśnickiej szkole mamy dzieciaki startujące w rożnych dyscyplinach sportu na terenie międzywojewódzkim.

Uczestniczka Biegu Niepodległości – Ala Bator

PODSUMOWANIE PROJEKTU LEKKOATLETYKA DLA KAŻDEGO W ROKU 2023 W SPALE MEDAL DLA BŁAŻEJA

25 listopada br. podczas zawodów ogólnopolskich w Spale organizowanych dla najlepszych dzieci uczestniczących w projekcie LDK Błażej Juda i Nikola Woch reprezentowali nasze województwo w skoku wzwyż. Błażej pokonując 135 cm wskoczył na 3 miejsce kategorii U-12, Nikola zajęła miejsce 27 U-14 z wynikiem 125 cm. Są to wyniki o 10 centymetrów mniejsze od ich rekordów życiowych, ale jak na warunki halowe oraz niewielką możliwość trenowania tej dyscypliny w naszej szkole są bardzo zadowalające. Przypomnę, że dla Błażeja to już drugi medal ogólnopolskiej imprezy – we wrześniu w Lesznie zdobył złoty medal. Gratulujemy im występu wśród najlepszych dzieci z całej Polski uczestniczących w programie LDK i możliwości reprezentowania naszego województwa. A władzom samorządowym za środki finansowe na transport, dzięki czemu uczniowie naszej szkoły uczestniczyli w wyjazdach na zawody lekkoatletyczne z cyklu Czwartki Lekkoatletyczne czy Lekkoatletyka Dla Każdego lub Lekkoatletyczne Nadzieje Olimpijskie.

XVII MIKOŁAJKOWY TURNIEJ MINIKOSZYKÓWKI DZIEWCZĄT

2 grudnia siedemnasty raz, w okolicy dnia Świętego Mikołaja, hala sportowa w Oleśnicy gościła 65 młodych koszykarek z województwa świętokrzyskiego i małopolskiego podczas cyklicznego turnieju rozgrywanego dla dzieci ze szkół podstawowych. W tym roku podczas bardzo zimowej aury dotarły do nas zespoły z Niedomic, Mokrzysk i Kazimierzy Wielkiej. Oleśnicę reprezentowały dwa zespoły: starsze dziewczęta 12-letnie, które doświadczenie boiskowe mają bardzo duże, bo od dwóch lat uczestniczą w różnych koszykarskich rozgrywkach (Majka Sowińska, Ala Bator, Marika Głowacka, Nikola Woch, Nikola Radzik, Maja Myśliwiec, Nadia Płatek, Aniela Pałys, Patrycja Jaskóła i Judyta Bałaga, niestety bez chorej Oliwki Przekoty) i młodsze debiutujące na koszykarskim parkiecie – 10 i 11 letnie (Emilka Bartocha, Julia Gawron, Maja Dyl, Antonina Żmudzińska, Antonina i Zofia Malec, Nina Skurska, Milena Guz, Lena Topór, oraz 4 kl: Fabiana Migoń, Ola Łosin, Lena Siudak i Lena Błaszczyk).

Jak każdego roku podczas takich zawodów najważniejsza jest dobra zabawa, zdobywanie doświadczenia koszykarskiego, spotkanie z rówieśnikami, a wynik punktowy czy miejsce to sprawa drugorzędna. Na trybunach mocno trzymały kciuki rodziny naszych uczennic oraz byli i obecni uczniowie naszej szkoły – kibice koszykówki. Podczas turnieju nad organizacją i bezpieczeństwem czuwali nauczyciele wychowania fizycznego Dorota Mrówka-Panek, Łukasz Kozłowski i Rajmund Paw. Choć zawody te w dużej mierze to zabawa, jednak musieliśmy wprowadzić element rywalizacji, by uatrakcyjnić rozgrywki. Dlatego trenerzy mieli możliwość wyróżnienia zawodniczki ze swojego zespołu, która w tym dniu zagrała najlepiej lub całością pracy i przygotowania do tego turnieju na takie wyróżnienie zasłużyła (z Oleśnicy były to Maja Myśliwiec i Emilia Bartocha), a wspólną decyzją trenerów i sędziów została wyróżniona najlepsza zawodniczka całego turnieju, którą została reprezentantka naszej szkoły Alicja Bator. Najmłodszą uczestniczką była uczennica klasy 4 – Lena Błaszczyk. Wręczenia nagród dokonali dyrektor szkoły Piotr Strzelecki, sekretarz UMiG Joanna Skórska oraz sołtys Stanisław Ambroży. Dzięki sponsorom nagrodziliśmy wszystkie uczestniczki pamiątkowymi medalami, dyplomami i mikołajkowymi paczkami. Wszyscy mogli skorzystać z ciepłego posiłku, a pod koniec imprezy odbyło się losowanie mikołajkowych niespodzianek wśród zawodniczek i najmłodszych kibiców. Składamy podziękowania wszystkim sponsorom, bez których turniej nie byłby tak atrakcyjny dla dzieci. A są to: Urząd Miasta i Gminy w Oleśnicy z burmistrzem Leszkiem Judą, Rada Rodziców Publicznej Szkoły Podstawowej w Oleśnicy z przewodniczący Krzysztofem Jaskółą, Samorząd Szkolny, Firma BUDKOM z prezesem Leszkiem Świątkiem, sołtys Oleśnicy Stanisław Ambroży oraz prywatni sponsorzy – mieszkańcy Gminy Oleśnica. Dziękujemy rodzicom za przygotowanie poczęstunku dla dzieci i gości zaproszonych. Gratulujemy wszystkim dziewczętom sportowej walki na boisku, posiadanych umiejętności koszykarskich oraz tego, że znajdują czas i chęci by spotykać się z rówieśnikami na pozalekcyjnych zajęciach sportowych.

Tekst i zdjęcia: Dorota Mrówka- Panek

PSP W OLEŚNICY SZKOLNYM MŁODZIEŻOWYM OŚRODKIEM KOSZYKÓWKI (SMOK)

Program Szkolnych Młodzieżowych Ośrodków Koszykówki (SMOK) jest realizowany od września bieżącego roku w Publicznej Szkole Podstawowej w Oleśnicy, który finansowany jest przez Polski Związek Koszykówki przy udziale środków Ministerstwa Sportu i Rekreacji. Koordynatorem tego przedsięwzięcia jest Łukasz Kozłowski, który odbył profesjonalne dwudniowe szkolenie w Żyrardowie.

Od 1 września w hali sportowej organizowane są systematyczne treningi, a w programie bierze łącznie udział 46 uczniów, którzy tworzą trzy grupy treningowe. Pierwszą grupę treningową stanowią uczniowie klas pierwszych, jest to grupa mieszana składająca się z chłopców i dziewcząt, którą prowadzi trener Jarosław Zych. Druga grupa obejmuje chłopców z klas trzecich i czwartych nad którymi piecze sprawuje Łukasz Kozłowski. Trzecią grupę stanowią dziewczęta z klas czwartych i piątych, którą trenuje Dorota Mrówka-Panek. Każda z nich spotyka się dwa razy w tygodniu. Trzeba przyznać, że zajęcia cieszą się dużym zainteresowaniem ze strony dzieci.

Grupa mieszana uczestników projektu SMOK

Oleśnicka drużyna koszykarek uczestniczek projektu SMOK

Oleśnicka drużyna koszykarzy uczestników projektu SMOK

Publiczna Szkoła Podstawowa w Oleśnicy została wyposażona w sprzęt sportowy niezbędny do treningów składający się z piłek, tablic trenerskich i pompek do piłek. Sprzęt jest finansowany przez Ministerstwo Sportu i Turystyki. Dyrektor PSP w Oleśnicy Piotr Strzelecki zapewnia obiekt sportowy do zajęć z koszykówki, natomiast Burmistrz Miasta I Gminy Oleśnica Leszki Juda sfinansował zakup koszulek sportowych dla dzieci uczestniczących w programie. Szkolny Młodzieżowy Ośrodek Koszykówki w Oleśnicy powstał w celu propagowania i nauczania koszykówki wśród dzieci i młodzieży naszej szkoły.

Tekst i zdjęcia: Łukasz Kozłowski

Mistrzynie Województwa Igrzysk Dzieci w koszykówce 3x3. Od lewej: pierwsza trenerka Dorota Mrówka-Panek oraz zawodniczki: Nadia Płatek, Nikola Woch, Patrycja Jaskóła, Maja Myśliwiec

Białystok - drużyna PSP w Oleśnicy podczas Mistrzostw Polski

XVII Mikołajkowy Turniej Minikoszykówki w Oleśnicy

Oleśnicka koszykarska drużyna dziewcząt i chłopców

Samorządowe Pismo Społeczno-Kulturalne Gminy Oleśnica
OLEŚNICKIE ECHA

WYDAWCA: Gmina Oleśnica, Adres redakcji: Urząd Miasta i Gminy w Oleśnicy, ul. Nadstawie 1, 28-220 Oleśnica, tel./fax 41 377 40 36, sekretariat@gminaolesnica.pl
Redaktor prowadząca: Beata Brykowska, Korekta: Kamila Wójtowicz-Bator, Współpraca: Anna Antonik,Katarzyna Lalewicz, Agnieszka Szabłowska-Ambroży
Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za teksty autorskie. Zastrzega sobie prawo do niezamieszczania lub przesunięcia terminu umieszczania artykułów na późniejszy, oraz edycję i skracanie artykułów, a także ograniczoną ingerencję w stylistykę poszczególnych wypowiedzi. Żaden fragment publikacji nie może być powielany lub rozpowszechniany w żadnej formie i w żaden sposób bez uprzedniej zgody autora tekstu.
Druk: „Drukarnia Nadwiślańska Plus s. c.”, Tarnobrzeg, ul.1 Maja 4a, tel. 15 823 55 42 e-mail: drukarnia@dnplus.pl. Nakład: 800 egz.